

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สื่อข่าวสายการเมือง

ตอนที่ 2 กระบวนการเปิดประเด็นข่าว

ตอนที่ 3 กระบวนการทำข่าวและพฤติกรรมของการทำข่าว

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 5 กรณีศึกษาการเปิดประเด็นข่าว

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สื่อข่าวสายการเมือง

ผู้สื่อข่าวการเมืองที่สำรวจจำนวน 99 เป็นชาย 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.43 เป็นหญิง 56 คน ร้อยละ 56.57 ส่วนมากมีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 88.89 อายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 11.11 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 90.91 สมรส ร้อยละ 7.07 และหย่าร้าง ร้อยละ 2.02

ระดับการศึกษามี 3 ระดับ คือ อนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี โดยส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 96.97 ระดับอนุปริญญา ร้อยละ 2.02 สูงกว่าปริญญาตรี มีเพียงร้อยละ 1.01 จบการศึกษาจากสาขาวิชานิเทศศาสตร์หรือวารสารศาสตร์ (ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน) มากที่สุด ร้อยละ 55.56 และจบจากศาสตร์แขนงอื่นๆ ร้อยละ 44.44

ผู้สื่อข่าวการเมือง ส่วนมากเคยผ่านการดูงานฝึกอบรบหรือสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชน ร้อยละ 58.59 และไม่เคย ร้อยละ 41.41 ไม่เคยไปดูงานฝึกอบรบหรือสัมมนาด้านสื่อสารมวลชนในต่างประเทศ ร้อยละ 97.98 และเคยผ่านประสบการณ์ดังกล่าวในต่างประเทศเพียงร้อยละ 2.02

ประเภทของสื่อ ส่วนมากเป็นผู้สื่อข่าวจากสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 56.57 ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ร้อยละ 16.16 ผู้สื่อข่าวจากสำนักข่าวหรือสื่อพิเศษ ร้อยละ 15.15 และผู้สื่อข่าววิทยุ ร้อยละ 12.12 ส่วนใหญ่เป็นผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภา ร้อยละ 48.49 ทำเนียบรัฐบาล ร้อยละ 38.38 เป็นผู้สื่อข่าวสายอื่น เช่น กระทรวงมหาดไทย และสายทั่วไป ร้อยละ 10.10 และเป็นผู้สื่อข่าวการเมืองประจำทั้งทำเนียบรัฐบาลและรัฐสภามีน้อยที่สุด ร้อยละ 3.03

สำหรับระยะเวลาในการทำงานในสื่อที่ผู้สื่อข่าวสังกัดอยู่ในปัจจุบันนั้น ส่วนมากอยู่ระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 59.60 ไม่ถึง 1 ปี ร้อยละ 22.22 ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 14.14 และมากกว่า 10 ปี เพียงร้อยละ 4.04

นอกจากนี้ผู้สื่อข่าวส่วนมากไม่เคยได้รับรางวัลด้านงานข่าวมากถึง ร้อยละ 97.98 อีกทั้งไม่เคยเป็นผู้บริหารงานข่าวมาเลย ร้อยละ 90.91 มีผู้ที่เคยเป็นผู้บริหารเพียง ร้อยละ 9.09 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้สื่อข่าว

ข้อมูลส่วนบุคคล		จำนวน (N=99)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	43	43.43
	หญิง	56	56.57
อายุ	20-30 ปี	88	88.89
	30-40 ปี	11	11.11
สถานภาพสมรส	สมรส	7	7.07
	โสด	90	90.91
	หย่า	2	2.02
ระดับการศึกษา	อนุปริญญา	2	2.02
	ปริญญาตรี	96	96.97
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.01
จบการศึกษาจากสาขา	นิเทศศาสตร์หรือวารสารศาสตร์	55	55.56
	ศาสตร์แขนงอื่นๆ	44	44.44
การมีกอบรมด้านงานข่าว/สื่อสารมวลชน	เคย	58	58.59
	ไม่เคย	41	41.41
การมีกอบรมด้านสื่อสารมวลชนในต่างประเทศ	เคย	2	2.02
	ไม่เคย	97	97.98
ประเภทสื่อ	หนังสือพิมพ์	56	56.57
	โทรทัศน์	16	16.16
	วิทยุ	12	12.12
	สำนักข่าวหรือสื่อออนไลน์	15	15.15
ผู้สื่อข่าวสายการเมืองประจำ	ทำเนียบรัฐบาล	38	38.38
	รัฐสภา	48	48.49
	ทำเนียบรัฐบาลและรัฐสภา	3	3.03
	อื่นๆ	10	10.10
ระยะเวลาการทำงานในสื่อปัจจุบัน	ไม่ถึง 1 ปี	22	22.22
	1-5 ปี	59	59.60
	5-10 ปี	14	14.14
	มากกว่า 10 ปี	4	4.04
การได้รับรางวัลด้านสื่อสารมวลชน	เคย	2	2.02
	ไม่เคย	97	97.98
การผ่านการเป็นผู้บริหารด้านข่าว	เคย	9	9.09
	ไม่เคย	90	90.91

ตอนที่ 2 กระบวนการเปิดประเด็นข่าว

1. จำนวนข่าวที่เคยเปิดประเด็น

1.1 จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างผู้สื่อข่าวการเมืองจำนวน 99 คน ส่วนใหญ่เคยเปิดประเด็น ร้อยละ 55.56 และไม่เคยเปิดประเด็นข่าว ร้อยละ 44.44

1.2 ผู้ที่เคยเปิดประเด็นข่าว ส่วนมากสามารถเปิดประเด็นข่าวโดยเฉลี่ยประมาณ 1-2 ข่าว/ปี คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือเฉลี่ย 3-4 ข่าว/ปี และเฉลี่ยมากกว่า 8 ข่าว/ปี มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 18.18 เฉลี่ย 5-6 ข่าว/ปี ร้อยละ 14.55 และเฉลี่ย 7-8 ปี ร้อยละ 3.64 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แจกแจงความถี่ของผู้สื่อข่าวและจำนวนข่าวที่เคยเปิดประเด็นข่าว

การเปิดประเด็นข่าว	จำนวน (N=99)	ร้อยละ (%)
เคยเปิดประเด็นข่าวบ้างหรือไม่	55	55.56
เคย		
ไม่เคย	44	44.44
สามารถเปิดประเด็นข่าวโดยเฉลี่ย/ปี	(N=55)	
1-2 ข่าว	25	45.45
3-4 ข่าว	10	18.18
5-6 ข่าว	8	14.55
7-8 ข่าว	2	3.64
มากกว่า 8 ข่าว	10	18.18

2. ลักษณะและวิธีการเปิดประเด็นข่าว

สำหรับลักษณะและวิธีการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวการเมืองที่ระบุว่าเคยเปิดประเด็นข่าว ในจำนวน 55 คน ส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นการเปิดประเด็นข่าวจากการได้รับข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข่าวใกล้ชิด แล้วตรวจสอบความถูกต้อง และหาข้อมูลเพิ่มเติม จากนั้นจึงนำเสนอเป็นข่าว ร้อยละ 87.27 รองลงมาเปิดประเด็นข่าวได้โดยการเฝ้า และสังเกตเห็นความผิดปกติ จึงสืบเสาะ ชูดักหาข้อมูลเพิ่มเติมและเมื่อพบว่ามีคุณค่าด้านข่าว จึงนำเสนอเป็นข่าว ร้อยละ 67.27 อันดับต่อมาระบุว่า เคยเปิดประเด็นข่าวจากการรับคำสั่งจากกองบรรณาธิการข่าวให้ชูดักหาข้อมูลเพื่อเปิดประเด็น ร้อยละ 50.91 นอกจากนั้นระบุว่าเคยเปิดประเด็นข่าวด้วยวิธีการตั้งคำถามกับแหล่งข่าวเป็นคนแรกในการสัมภาษณ์กลุ่มและเดี่ยว ร้อยละ 45.45 ได้ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย ร้อยละ 37.27 เป็นการค้นคว้าจากห้องสมุด ร้อยละ 7.27 และสุดท้ายเปิดประเด็นข่าวได้ด้วยเหตุบังเอิญ ร้อยละ 1.82 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แจกแจงความถี่ของผู้เปิดประเด็นข่าวที่ระบุถึงวิธีการต่างๆ ในการเปิดประเด็นข่าว

วิธีในการเปิดประเด็นข่าว	จำนวนผู้เคย เปิดประเด็น (N=55)	ร้อยละ (%)
- ได้ข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข่าวใกล้ชิด ตรวจสอบและหาข้อมูลเพิ่มเติม	48	87.27
- เฝ้า สังเกตเห็นความผิดปกติ สืบเสาะ ชูดักหาข้อมูลเพิ่มเติม	37	67.27
- ได้รับคำสั่งจากกองบรรณาธิการให้ชูดักหาข้อมูลเพื่อเปิดประเด็น	28	50.91
- ตั้งคำถามกับแหล่งข่าวเป็นคนแรกในการสัมภาษณ์กลุ่ม/เดี่ยวได้	25	45.45
- ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย	18	37.27
- ค้นคว้าจากห้องสมุด	4	7.27
- เหตุบังเอิญ	1	1.82

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 วิธีการ

3. แหล่งข่าวที่เกี่ยวข้องในการเปิดประเด็นข่าวที่ผ่านมา

จากการสำรวจ แหล่งข่าวที่เกี่ยวข้องในการเปิดประเด็นข่าวอันดับแรก คือ นักการเมือง อันดับ 2 คือ การสังเกตเห็นความผิดปกติ และสืบเสาะข้อมูลเอง อันดับ 3 คือ ข้าราชการประจำ อันดับ 4 คือ นัก

วิชาการ อันดับ 5 กลุ่มองค์กรเอกชน อันดับ 6 คือ รายงานการวิจัย อันดับ 7 คือ นักวิจัย และอันดับสุดท้าย คือ การใช้ Internet (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 แจกแจงความถี่ของแหล่งข่าวสำหรับการเปิดประเด็นข่าว

การเปิดประเด็นข่าวอาศัยแหล่งข่าวจาก	(N=55)	ร้อยละ
- นักการเมือง	48	87.27
- สังเกตเห็นความผิดปกติและสืบเสาะหาข้อมูลเอง	31	56.36
- ข้าราชการประจำ	30	54.54
- นักวิชาการ	20	36.36
- กลุ่มองค์กรเอกชนต่างๆ	19	34.54
- รายงานการวิจัย	11	20.00
- นักวิจัย	4	7.27
- INTERNET	1	1.82

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถได้มากกว่า 1 วิธีการ

4. เหตุหรือแรงจูงใจในการเปิดประเด็นข่าว

จากการสำรวจผู้สื่อข่าวที่เคยเปิดประเด็นข่าว จำนวน 55 คน ได้ระบุถึงสาเหตุหรือแรงจูงใจให้ผู้สื่อข่าวเปิดประเด็นได้อันดับแรก คือ อุดมการณ์ทางวิชาชีพสื่อมวลชน อันดับ 2 คือ การแข่งขันระหว่างสื่อที่สังกัด อันดับ 3 คือ นโยบายด้านข่าวขององค์กร อันดับ 4 คือ การได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นหรือตำแหน่งสูงขึ้น (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 แจกแจงความถี่ของเหตุหรือแรงจูงใจในการเปิดประเด็นข่าว

เหตุหรือแรงจูงใจที่ทำให้เปิดประเด็นข่าว	N=55	ร้อยละ
- อุดมการณ์ทางวิชาชีพสื่อมวลชน	36	65.45
- การแข่งขันกันระหว่างสื่อและสังกัด	30	54.54
- นโยบายด้านข่าวขององค์กร	29	52.72
- ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น	5	9.09

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

5. การนำเสนอข่าวภายหลังการเปิดประเด็นข่าว

ลักษณะของการนำเสนอข่าวภายหลังจากที่ได้เปิดประเด็นข่าวแล้ว ผลจากการสำรวจพบว่า การนำเสนอข่าวโดยต่อเนื่องมีผู้สื่อข่าวระบุมามากที่สุดเป็นอันดับแรก อันดับ 2 คือ การให้ข้อมูลกับเพื่อนต่างสังกัดช่วยกันนำเสนอข่าว เพื่อให้เกิดเป็นกระแสข่าว อันดับ 3 มีการประสานงานกับเพื่อนร่วมสังกัดช่วยกันทำข่าว อันดับ 4 มีการนำเสนอเป็นบทความ บทวิเคราะห์ บทบรรณาธิการ รายงานพิเศษควบคู่กับการเสนอข่าว และอันดับ 5 มีการเพิ่มคอลัมน์พิเศษ และมีการแบ่งรายละเอียดเสนอเป็นตอน ๆ (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 แจกแจงความถี่การนำเสนอข่าวภายหลังการเปิดประเด็นข่าว

ภายหลังจากเปิดประเด็นข่าวแล้ว มีการนำเสนอข่าวอย่างไร	N=55	ร้อยละ
- นำเสนอข่าวโดยต่อเนื่อง	43	78.18
- ให้ข้อมูลกับเพื่อนต่างสังกัดช่วยกันนำเสนอให้เป็นกระแสข่าว	23	41.81
- ประสานงานกับเพื่อนร่วมสังกัดช่วยกันทำข่าว	22	40.00
- นำเสนอบทความ บทวิเคราะห์ บทบ.ก. รายงานพิเศษ ฯลฯ	20	36.36
- เพิ่มคอลัมน์พิเศษ แบ่งการเสนอรายละเอียดเป็นตอนๆ	5	9.09

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

6. ระยะเวลาในการเสนอข่าว

ระยะเวลาในการเสนอข่าวที่เปิดประเด็นไปนั้น จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ข่าวนั้นๆ จะได้รับการนำเสนออย่างต่อเนื่องภายในระยะเวลา 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 89.09 รองลงมาคือ นำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่องภายใน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.90 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาในการเสนอข่าวที่เปิดประเด็น

ระยะเวลาในการเสนอข่าวโดยต่อเนื่อง	N=55	ร้อยละ
ภายใน 1 เดือน	49	89.09
ภายใน 1 ปี	6	10.90

7. การสนับสนุนจากกองบรรณาธิการ

การเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวการเมืองนั้น ส่วนใหญ่ระบุว่าได้รับแรงสนับสนุนจากกองบรรณาธิการข่าวมาก ร้อยละ 52.73 รองลงมาระบุว่าอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ร้อยละ 23.64 ได้รับในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.00 และได้รับแรงสนับสนุนจากกองบรรณาธิการน้อย ร้อยละ 3.64 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของการสนับสนุนจากกองบรรณาธิการ

การเปิดประเด็นข่าวได้รับแรงสนับสนุนจากกองบก.	N=55	ร้อยละ
มากที่สุด	13	23.64
มาก	29	52.73
ปานกลาง	11	20.00
น้อย	2	3.64

8. วิธีการสนับสนุนจากกองบรรณาธิการ

จากการสำรวจผู้สื่อข่าวจะได้รับการสนับสนุนจากกองบรรณาธิการข่าวในการเปิดประเด็นข่าว คือ ส่วนใหญ่จะได้รับคำแนะนำแนวทางประเด็นข่าวใหม่ ๆ อันดับต่อมา คือ กองบรรณาธิการให้โอกาสและเวลาในการทำงานอย่างเต็มที่ อันดับ 3 กองบรรณาธิการยังช่วยประสานงานกับแหล่งข่าวหรือองค์กรต่างๆ ให้ อันดับ 4 คือ ช่วยจัดทีมงานข่าวเสริมให้ด้วย อันดับ 5 ได้รับการสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการทำงานและยังช่วยเหลือเกี่ยวกับด้านเอกสารข้อมูลอีกด้วย อันดับ 6 การจัดเครื่องมืออุปกรณ์การทำงานที่สะดวก และทันสมัย (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แจกแจงความถี่ของวิธีการสนับสนุนจากกองบรรณาธิการ

ได้รับแรงสนับสนุนจากกองบก.โดยวิธีใด	N=55	ร้อยละ
ช่วยแนะแนวทางประเด็นข่าวใหม่ๆ	32	58.18
ให้โอกาสและเวลาในการทำงานอย่างเต็มที่	30	54.54
ช่วยประสานงานกับแหล่งข่าวหรือองค์กรต่างๆ	17	30.91
จัดทีมงานข่าวเสริม	15	27.27
สนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการทำงาน	12	21.82
ช่วยด้านเอกสารข้อมูล	12	21.82
จัดเครื่องมือ อุปกรณ์การทำงานที่สะดวก และทันสมัย	10	18.18

9. การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

ผู้สื่อข่าวส่วนมากระบุว่าได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในการเปิดประเด็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 49.09 รองลงมาระบุว่าได้รับการสนับสนุนปานกลาง ร้อยละ 32.73 ส่วนระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.09 และไม่ได้รับการสนับสนุนเลย ร้อยละ 5.45 ได้รับการสนับสนุนน้อยร้อยละ 3.64 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

ได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน	N=55	ร้อยละ
มากที่สุด	5	9.09
มาก	27	49.09
ปานกลาง	18	32.73
น้อย	2	3.64
น้อยที่สุด	3	5.45

10. วิธีการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

การได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานในการเปิดประเด็นข่าว จากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่เพื่อนร่วมงานจะช่วยรายงานความเคลื่อนไหวของแหล่งข่าวอื่นที่เกี่ยวข้อง อันดับต่อมาเพื่อนร่วมงานจะช่วยหาข่าวเพิ่มเติมจากแหล่งข่าวต่างๆ เพื่อให้ข่าวสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อันดับ 3 เพื่อนร่วมงานจะช่วยคิดประเด็นหรือข้อมูลเบื้องต้นในการเปิดประเด็นข่าวใหม่ อันดับ 4 ช่วยประสานงานกับแหล่งข่าวหรือองค์กรต่างๆ อันดับ 5 เพื่อนร่วมงานจะช่วยถ่ายทอดประสบการณ์ด้านข่าวเพื่อเป็นแนวทาง และอันดับสุดท้าย เพื่อนร่วมงานจะช่วยค้นเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 แจกแจงความถี่ของวิธีการสนับสนุนของเพื่อนร่วมงาน

ได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานโดยวิธีการใด	N=55	ร้อยละ
ช่วยรายงานความเคลื่อนไหวของแหล่งข่าวอื่นที่เกี่ยวข้อง	40	72.72
ช่วยหาข่าวเพิ่มเติมจากแหล่งข่าวต่างๆ เพื่อให้ข่าวสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	38	69.69
ช่วยคิดประเด็นหรือข้อมูลเบื้องต้นในการเปิดประเด็นข่าวใหม่	18	32.72
ช่วยประสานงานกับแหล่งข่าวหรือองค์กรต่างๆ	15	27.27
ช่วยถ่ายทอดประสบการณ์ด้านข่าวเพื่อเป็นแนวทาง	14	25.45
ช่วยค้นเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	8	14.54

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

11. ผลจากการเปิดประเด็นข่าว

จากการสำรวจเกี่ยวกับผลจากการเปิดประเด็นข่าวพบว่า ส่วนใหญ่ระบุว่าจุดบกพร่องหรือไม่ชอบธรรมได้รับการแก้ไขจากผู้ที่เกี่ยวข้อง รองลงมาระบุว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ หรือทางการเมืองในทางที่ดีขึ้น อันดับ 3 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลย หรือปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข และอันดับ 4 มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ หรือทางการเมืองในทางที่เลวลง (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 แจกแจงความถี่ของผลจากการเปิดประเด็นข่าว

ผลจากการเปิดประเด็นข่าว	N=55	ร้อยละ
จุดบกพร่อง ความไม่ชอบธรรมได้รับการแก้ไข	30	54.54
เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น	20	36.36
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ / ปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข	20	36.36
เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่เลวลง	4	7.27

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

12. ปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการเปิดประเด็นข่าว

ผู้สื่อข่าวการเมืองระบุว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนช่วยเสริมให้มีการเปิดประเด็นข่าวให้มากขึ้น อันดับแรก คือ ประสบการณ์การทำงานด้านข่าว อันดับ 2 คือ แหล่งข่าว อันดับ 3 คือ มุมมองเกี่ยวกับข่าวหรือกระบวนการคัดเลือกข่าว อันดับ 4 คือ การมอบหมายประเด็นจากกองบรรณาธิการ อันดับ 5 การประสานงานกับเพื่อนร่วมงานในสังกัด อันดับ 6 คือ นโยบายด้านข่าวขององค์กร อันดับ 7 ชื่อองค์กรที่สังกัดหรือหัวหน้าสื่อพิมพ์ อันดับ 8 คือ พื้นฐานการศึกษาด้านสื่อสารมวลชน อันดับ 9 คือ อุปกรณ์การทำงานที่ทันสมัย และอันดับสุดท้าย คือ ค่าตอบแทน สวัสดิการที่คุ้มค่า (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 แจกแจงความถี่ของปัจจัยที่น่าจะมีส่วนช่วยเสริมในการเปิดประเด็นข่าว

ปัจจัยที่คิดว่าน่าจะมีส่วนช่วยเสริมให้เปิดประเด็นข่าวได้	N=99	ร้อยละ	อันดับ
ประสบการณ์การทำงานด้านข่าว	90	90.90	1
แหล่งข่าว	76	76.76	2
มุมมองเกี่ยวกับข่าวหรือกระบวนการคัดเลือกข่าว	70	70.70	3
การมอบหมายประเด็นข่าวจากกองบก.	56	56.56	4
นโยบายด้านข่าวขององค์กร	48	48.48	5
การประสานงานกับเพื่อนร่วมสังกัด	44	44.44	6
ชื่อองค์กรที่สังกัด , หัวหน้าสื่อพิมพ์	40	40.40	7
พื้นฐานการศึกษาด้านสื่อสารมวลชน	37	37.37	8
อุปกรณ์การทำงานที่ทันสมัย	21	21.21	9
ค่าตอบแทน สวัสดิการที่คุ้มค่า	10	10.10	10

หมายเหตุ แต่ละคนสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนข่าวที่ทำและแหล่งข่าวที่ติดต่อพูดคุยในแต่ละวัน

ข้อมูลด้านต่างๆ	N=99	ร้อยละ
จำนวนข่าวต่อวันที่ทำในสายงานรับผิดชอบ		
บางวันไม่มีเลย (น้อยกว่า 1 ข่าว/วัน)	3	3.03
1 ข่าว/วัน	3	3.03
2-3 ข่าว/วัน	28	28.28
4-5 ข่าว/วัน	34	34.35
มากกว่า 5 ข่าว/วัน	31	31.31
โอกาสสนทนา/สัมภาษณ์แหล่งข่าว (บุคคล)		
บางวันไม่มีเลย (น้อยกว่า 1 คน/วัน)	7	7.07
1 คน/วัน	9	9.09
2-3 คน/วัน	29	29.30
3-4 คน/วัน	30	30.30
มากกว่า 5 คน/วัน	24	24.24
การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเอกสาร		
ทุกวัน	26	26.26
2-3 วัน/ครั้ง	25	25.25
4-6 วัน/ครั้ง	9	9.10
สัปดาห์/ครั้ง	25	25.25
น้อยกว่าสัปดาห์/ครั้ง	14	14.14

2. ลักษณะของข่าวที่ผู้สื่อข่าวการเมืองทำในแต่ละวัน (ในรอบ 5-6 เดือนที่ผ่านมา)

2.1 ผู้สื่อข่าวส่วนมากทำข่าวแถลง มีความถี่หลายครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมา คือ ทุกวัน ร้อยละ 36.36 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 18.18 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 5.05 และน้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 1.01

2.2 ผู้สื่อข่าวส่วนมากทำข่าวสัมภาษณ์หมู่ มีความถี่ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 63.64 หลายครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 27.27 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 27.27 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 7.07 และที่ระบุนาน้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 2.02

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

สัปดาห์ ร้อยละ 11.11 และมีผู้สื่อข่าวที่เขียนรายงานพิเศษหลายครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 6.06 เขียนทุกวัน มีเพียงร้อยละ 1.01

2.10 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่เคยเขียนสารคดีเลย คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาเขียนสารคดีน้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 17.17 1-2 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 7.07 เขียนสารคดี1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 2.02 และเขียนทุกวันมีเพียง 1.01

2.11 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่เคยเขียนบทวิจารณ์เลย คิดเป็นร้อยละ 60.60 รองลงมาเขียนบทวิจารณ์มีความถี่น้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 21.21 1-2 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 9.10 เขียน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 8.08 และเขียนหลายครั้ง/สัปดาห์มีเพียงร้อยละ 1.01

2.12 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่เคยเขียนบทวิเคราะห์เลย คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาระบุว่าเขียนบทวิเคราะห์มีความถี่น้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 17.17 1-2 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 7.07 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 2.02 และที่ระบุว่าเขียนบทวิเคราะห์หลายครั้งนั้นมีเพียงร้อยละ 1.01

2.13 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า ไม่เคยเขียนบทบรรณาธิการเลย คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาระบุว่า เขียนบทบรรณาธิการมีความถี่น้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 7.07 เขียน 1-2 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 3.03 และ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์มีเพียงร้อยละ 2.02 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของลักษณะของข่าวที่ทำในแต่ละวัน

ประเภทข่าว	ทุกวัน (ร้อยละ)	หลายครั้ง/ สัปดาห์ (ร้อยละ)	1-2 ครั้ง/ สัปดาห์ (ร้อยละ)	1-2 ครั้ง/ เดือน (ร้อยละ)	น้อยกว่า ครึ่ง/เดือน (ร้อยละ)	ไม่เคยเลย (ร้อยละ)
1. ข่าวแถลง	36 (36.36)	39 (39.40)	18 (18.18)	5 (5.05)	1 (1.01)	0 (0)
2. ข่าวสัมภาษณ์รวม	63 (63.64)	27 (27.27)	7 (7.07)	2 (2.02)	0 (0)	0 (0)
3. ข่าวสัมภาษณ์เดี่ยว (บังเอิญ)	10 (10.10)	29 (29.30)	40 (40.40)	12 (12.12)	8 (8.08)	0 (0)
4. ข่าวสัมภาษณ์เดี่ยว (นัดหมาย)	3 (3.03)	15 (15.15)	30 (30.30)	25 (25.26)	22 (22.22)	4 (4.04)
5. ข่าวสัมภาษณ์	2 (2.02)	6 (6.06)	12 (12.12)	32 (32.32)	44 (44.45)	3 (3.03)
6. ข่าวการประชุม	13 (13.13)	26 (26.26)	34 (34.35)	10 (10.10)	15 (15.15)	1 (1.01)
7. ข่าวเรียงสับสนหรือข่าวเจาะ	4 (4.04)	13 (13.13)	17 (17.17)	20 (20.20)	24 (24.25)	21 (21.21)
8. สก๊อปข่าว	1 (1.01)	5 (5.05)	11 (11.11)	23 (23.23)	35 (35.35)	24 (24.25)
9. เขียนรายงานพิเศษ	1 (1.01)	6 (6.06)	11 (11.11)	30 (30.30)	35 (35.36)	16 (16.16)
10. เขียนสารคดี	0 (0)	1 (1.01)	2 (2.02)	7 (7.07)	17 (17.17)	72 (72.73)
11. เขียนบทวิจารณ์	0 (0)	1 (1.01)	9 (9.10)	8 (8.08)	21 (21.21)	60 (60.60)
12. เขียนบทวิเคราะห์	0 (0)	1 (1.01)	2 (2.02)	7 (7.07)	17 (17.17)	72 (72.73)
13. เขียนบทบรรณาธิการ	0 (0)	0 (0)	2 (2.02)	3 (3.03)	7 (7.07)	88 (88.89)

3. พฤติกรรมในการทำข่าวของผู้สื่อข่าวการเมือง

3.1 การทำข่าวคนเดียว ผู้สื่อข่าวส่วนมากระบุว่าทำข่าวคนเดียวบ่อยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.39 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 27.27 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 16.16 ผู้สื่อข่าวที่ระบุว่าทำข่าวคนเดียวบ่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 15.15 และไม่เคยทำข่าวคนเดียวเลย ร้อยละ 3.03

3.2 ลักษณะของการทำข่าวเป็นทีมกับเพื่อนผู้สื่อข่าวในสังกัดเดียวกัน ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 38.38 รองลงมาคือบ่อยปานกลาง ร้อยละ 24.25 บ่อยมาก ร้อยละ 23.23 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 10.10 และมีร้อยละ 4.04 ที่ไม่เคยทำข่าวเป็นทีมกับเพื่อนสังกัดเดียวกันเลย

3.3 การขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัด ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า มีไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือบ่อยปานกลาง ร้อยละ 31.31 ขอข่าวจากเพื่อนนานๆ ครั้ง ร้อยละ 17.17 บ่อยมาก ร้อยละ 7.07 และไม่เคยขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดเลยมีเพียงร้อยละ 2.02

3.4 การให้ข่าวกับเพื่อนต่างสังกัดที่ซอ นั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าให้บ่อยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.46 รองลงมาคือ ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 34.35 บ่อยมาก ร้อยละ 11.11 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 7.07 และไม่เคยให้ข่าวกับเพื่อนต่างสังกัดเลย คิดเป็นร้อยละ 1.01

3.5 การแลกเปลี่ยนข่าวกับเพื่อนต่างสังกัด ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นบ่อยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาคือ ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 23.23 บ่อยมาก ร้อยละ 13.13 และมีร้อยละ 7.07 ที่แลกกันนานๆ ครั้ง และที่ระบุว่าไม่เคยแลกเปลี่ยนข่าวกับเพื่อนต่างสังกัดมีเพียงร้อยละ 1.01

3.6 ลักษณะของการช่วยกันทำข่าว เขียนข่าวร่วมกับเพื่อนต่างสังกัด ต่างองค์กร ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นบ่อยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.37 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 20.20 ที่ระบุว่านานๆ ครั้ง ร้อยละ 19.20 บ่อยมาก ร้อยละ 16.16 และไม่เคยเลย ร้อยละ 7.07

3.7 การนัดสัมภาษณ์แหล่งข่าวพร้อมกับเพื่อนต่างสังกัด ส่วนมากระบุว่า เกิดขึ้นไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 37.37 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 25.25 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 19.20 ไม่เคยเลย ร้อยละ 13.13 และทุกวันร้อยละ 5.05

3.8 แหล่งข่าวประเภทข้าราชการประจำ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่ามีการติดต่อและได้ข่าวนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาคือ ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 28.28 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 21.21 ที่ระบุว่าติดต่อและได้ข่าวทุกวัน ร้อยละ 10.10 และไม่เคยติดต่อหรือได้ข่าวเลย มีร้อยละ 7.07

3.9 แหล่งข่าวประเภทนักการเมืองนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า มีการติดต่อและได้ข่าวบ่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 64.65 รองลงมาคือ บ่อยปานกลาง ร้อยละ 22.22 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 8.08 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 3.03 และไม่เคยติดต่อหรือได้ข่าวเลย ร้อยละ 6.06

3.10 แหล่งข่าวประเภทนักวิชาการ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า มีการติดต่อและได้ข่าวในระดับบ่อยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.38 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 27.27 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 18.18 ทุกวัน ร้อยละ 11.11 และไม่เคยติดต่อหรือได้ข่าวเลย ร้อยละ 6.06

3.11 แหล่งข่าวประเภทนักวิจัย ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า มีการติดต่อและได้ข่าวนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.35 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 27.27 ไม่เคยเลย ร้อยละ 25.25 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 9.10 และมีเพียงร้อยละ 3.03 เท่านั้นที่ระบุว่าได้ติดต่อทุกวัน

3.12 แหล่งข่าวที่เป็นกลุ่มองค์กรเอกชนต่างๆ นั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่ามีการติดต่อและได้ข่าวในระดับนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.31 รองลงมาคือ ไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 30.30 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 24.25 และที่ระบุว่าไม่เคยติดต่อและได้ข่าวเลยมีร้อยละ 10.10 ส่วนที่ได้ข่าวจากแหล่งข่าวนี้ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 4.04

3.13 แหล่งข่าวที่เป็นประชาชนทั่วไป ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า มีการติดต่อและได้ข่าวในระดับนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 16.16 ไม่เคยมีการติดต่อหรือได้ข่าวเลย ร้อยละ 15.15 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 11.11 และทุกวัน ร้อยละ 8.08

3.14 แหล่งข่าวที่เป็นเอกสารข้อมูล ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าได้ข่าวนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.31 ส่วนที่ระบุว่าบ่อยปานกลาง ร้อยละ 24.25 ระบุว่าบ่อยมากและไม่บ่อยนักมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และมีร้อยละ 8.08 ที่ไม่เคยติดต่อและได้ข่าวจากแหล่งข่าวที่เป็นเอกสารข้อมูล

3.15 กรณีที่ไปทำข่าวไม่ทัน แล้วขอนัดสัมภาษณ์แหล่งข่าวคนนั้นในภายหลัง ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นนานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาคือไม่บ่อยนัก ร้อยละ 23.23 ที่ระบุว่าไม่เคยเลย ร้อยละ 22.22 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 15.15 และบ่อยมากเพียงร้อยละ 6.06

3.16 กรณีที่ไปทำข่าวไม่ทัน แล้วขอสัมภาษณ์แหล่งข่าวคนอื่นแทนนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 25.25 รองลงมาคือ ไม่เคยเลย ร้อยละ 24.24 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 23.23 ที่ระบุว่าบ่อยปานกลาง ร้อยละ 19.20 และที่ระบุว่าเป็นอย่างนี้บ่อยมาก ร้อยละ 8.08

3.17 กรณีที่ไปทำข่าวไม่ทัน แล้วจะปรึกษากับหัวหน้าข่าวหรือกองบรรณาธิการนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาคือ นานๆ ครั้ง ร้อยละ 24.25 ไม่เคยปรึกษาเลยร้อยละ 22.22 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 15.15 และปรึกษาน้อยมากร้อยละ 8.08

3.18 กรณีที่ไปทำข่าวไม่ทัน ก็จะขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดเพื่อไม่ให้ตกขำนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นบ่อยปานกลางคิดเป็นร้อยละ 28.28 รองลงมาคือขอไม่บ่อยนัก ร้อยละ 26.26 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 19.19 ขอข่าวจากเพื่อนน้อยมากร้อยละ 17.17 และไม่เคยขอข่าวเพื่อนเลย ร้อยละ 9.10

3.19 กรณีที่ไปทำข่าวไม่ทัน ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าไม่เคยเลยที่จะไม่ทำอะไรกับข่าวที่ตกไป คิดเป็นร้อยละ 71.72 รองลงมาคือ นานๆ ครั้งจึงจะเป็นเช่นนั้น ร้อยละ 17.17 ไม่บ่อยนักร้อยละ 6.06 บ่อยปานกลาง ร้อยละ 3.03 และบ่อยมากที่จะไม่ทำอะไรเลยมีเพียงร้อยละ 2.02 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของพฤติกรรมในการทำข่าวของผู้สื่อข่าว

ข้อมูลด้านต่างๆ	น้อยมาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	ไม่บ่อยนัก (ร้อยละ)	นานๆ ครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยเลย (ร้อยละ)
ลักษณะการทำข่าว					
1. ทำข่าวคนเดียว	15 (15.15)	38 (38.39)	27 (27.27)	16 (16.16)	3 (3.03)
2. ทำข่าวเป็นทีมกับเพื่อนสังกัดเดียวกัน	23 (23.23)	24 (24.25)	38 (38.38)	10 (10.10)	4 (4.04)
3. ขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัด	9 (9.09)	31 (31.31)	39 (39.40)	17 (17.17)	3 (3.03)
4. ให้ข่าวกับเพื่อนต่างสังกัด	11 (11.11)	46 (46.46)	34 (34.35)	7 (7.07)	1 (1.01)
5. แลกเปลี่ยนข่าวกับเพื่อนต่างสังกัด	13 (13.13)	54 (54.55)	23 (23.23)	7 (7.07)	2 (2.02)
6. ช่วยกันทำข่าวเขียนข่าวกับเพื่อนต่างสังกัด	16 (16.16)	37 (37.37)	20 (20.20)	19 (19.20)	7 (7.07)
7. นัดสัมภาษณ์พร้อมๆกับเพื่อนต่างสังกัด	5 (5.05)	19 (19.20)	37 (37.37)	25 (25.25)	13 (13.13)
แหล่งข่าวที่ติดต่อและได้ข่าวบ่อย					
8. ข้าราชการประจำ	10 (10.10)	21 (21.21)	28 (28.28)	33 (33.34)	7 (7.07)
9. นักการเมือง	64 (64.64)	22 (22.22)	8 (8.08)	2 (2.02)	3 (3.03)
10. นักวิชาการ	11 (11.11)	37 (37.38)	27 (27.27)	18 (18.18)	6 (6.06)
11. นักวิจัย	3 (3.03)	9 (9.10)	27 (27.27)	35 (35.35)	25 (25.25)
12. กลุ่มองค์กรเอกชนต่างๆ	4 (4.04)	24 (24.25)	30 (30.30)	31 (31.31)	10 (10.10)
13. ประชาชนทั่วไป	8 (8.08)	11 (11.11)	16 (16.16)	49 (49.50)	15 (15.15)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อมูลด้านต่างๆ	บ่อยมาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	ไม่บ่อยนัก (ร้อยละ)	นานๆ ครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยเลย (ร้อยละ)
14. เอกสาร และข้อมูล	18 (18.18)	24 (24.25)	18 (18.18)	31 (31.31)	8 (8.08)
<u>กรณีไปทำข่าวไม่ทัน เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน</u>					
15. ขอนัดสัมภาษณ์แหล่งข่าวคนนั้นในภายหลัง	6 (6.06)	15 (15.15)	23 (23.23)	33 (33.34)	22 (22.22)
16. ขอนัดสัมภาษณ์แหล่งข่าวคนอื่นแทน	8 (8.08)	19 (19.20)	25 (25.25)	23 (23.23)	24 (24.24)
17. ปรึกษากับหัวหน้าข่าวหรือกองบก.	8 (8.08)	15 (15.15)	30 (30.30)	24 (24.25)	22 (22.22)
18. ขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดเพื่อไม่ให้ตกข่าว	17 (17.17)	28 (28.28)	26 (26.26)	19 (19.19)	9 (9.10)
19. ไม่ทำอะไรเลยกับข่าวที่ตกไป	2 (2.02)	3 (3.03)	6 (6.06)	17 (17.17)	71 (71.72)

4. กระบวนการทำข่าวของผู้สื่อข่าวการเมือง

4.1 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า มีการเช็คข่าวประจำวันในระดับบ่อยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาคือ บ่อยมาก ร้อยละ 41.42 เช็คข่าวนานๆ ครั้ง ร้อยละ 4.04 และที่ระบุว่าเช็คข่าวไม่บ่อยนักกับไม่เคยเช็คข่าวเลยมีจำนวนเท่ากัน มีเพียงร้อยละ 2.02

4.2 กรณีที่หัวหน้าข่าว , บรรณาธิการ จะเป็นผู้มอบหมายประเด็นข่าวให้ตามในแต่ละวันนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นบ่อยปานกลาง ร้อยละ 46.47 รองลงมาคือไม่บ่อยนัก ร้อยละ 25.25 ที่ระบุว่านานๆ ครั้งและบ่อยมาก มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 13.13 และไม่เคยได้รับมอบหมายประเด็นให้ตามเลย ร้อยละ 2.02

4.3 ผู้สื่อข่าวแต่ละคนจะเป็นผู้คิดหรือกำหนดประเด็นข่าวเองนั้น ส่วนใหญ่ระบุว่าอยู่ในระดับบ่อปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.37 รองลงมาคือบ่อยมาก ร้อยละ 32.32 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 25.25 และนานๆ ครั้ง ร้อยละ 6.06

4.4 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า เมื่อได้ข่าวมาผู้สื่อข่าวจะเป็นผู้เขียนข่าวเองบ่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 74.75 รองลงมาคือ บ่อปานกลางร้อยละ 19.19 ไม่บ่อยนักร้อยละ 5.05 และผู้สื่อข่าวที่ระบุว่านานๆ ครั้งและไม่เคยเขียนข่าวเองเลยมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.01

4.5 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า เมื่อได้ข่าวไม่เคยส่งข้อมูลให้กับทางกองบรรณาธิการเขียนข่าวให้ ทั้งนี้โดยผู้สื่อข่าวเป็นคนหาเองเขียนเอง คิดเป็นร้อยละ 24.25 รองลงมาคือ ส่งให้กองบรรณาธิการเขียนบ่อยมาก บ่อปานกลางและนานๆ ครั้ง มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 20.20 และไม่บ่อยนักร้อยละ 15.15

4.6 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า ข่าวที่ส่งไปยังกองบรรณาธิการจะต้องผ่านการเรียบเรียง (Rewrite) อีกครั้ง บ่อยมากคิดเป็นร้อยละ 35.36 รองลงมาคือ บ่อปานกลาง ร้อยละ 23.23 นานๆ ครั้ง ร้อยละ 20.20 ที่ระบุว่าไม่บ่อยนัก ร้อยละ 14.14 และไม่เคยต้องผ่านการเรียบเรียงข่าวอีก มีจำนวนร้อยละ 7.07

4.7 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าข่าวที่ส่งเข้าไปยังกองบรรณาธิการ นานๆ ครั้งจึงจะถูกเก็บหรือไม่ได้นำเสนอเป็นข่าว คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาคือ ไม่ถูกเก็บข่าวบ่อยนัก ร้อยละ 35.35 ไม่เคยถูกเก็บข่าวเลย ร้อยละ 14.14 บ่อปานกลาง ร้อยละ 10.10 และถูกเก็บข่าวบ่อยมาก ร้อยละ 1.01

4.8 เมื่อได้เบาะแสที่จะทำข่าวเจาะผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าจะบอกข่าวให้กับเพื่อนต่างสังกัดไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 33.34 รองลงมาคือ ระบุว่าบ่อปานกลาง และนานๆ ครั้ง มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 27.27 และผู้สื่อข่าวที่ให้ข่าวกับเพื่อนบ่อยมากกับไม่เคยให้ข่าวเพื่อนเลยมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็น ร้อยละ 6.06

4.9 การเข้าร่วมประชุมโต๊ะข่าวผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าร่วมประชุมไม่บ่อยนัก คิดเป็นร้อยละ 28.29 บ่อปานกลาง ร้อยละ 27.27 ที่ระบุว่าบ่อยมากกับนานๆ ครั้งมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 17.17 และผู้สื่อข่าวที่ระบุว่า ไม่เคยเข้าร่วมประชุมโต๊ะข่าวเลย ร้อยละ 10.10

4.10 การเสนอแนะประเด็นข่าวให้กับกองบรรณาธิการนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเกิดขึ้นในระดับบ่อปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.43 รองลงมาคือ นานๆ ครั้ง ร้อยละ 24.25 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 20.20 บ่อยมากร้อยละ 8.08 และผู้สื่อข่าวที่ระบุว่าไม่เคยเสนอแนะประเด็นข่าวให้กองบรรณาธิการเลยคิดเป็นร้อยละ 4.04

4.11 ในการจัดทำแฟ้มหรือฐานข้อมูลด้านข่าวเป็นส่วนตัว ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 26.26 รองลงมาคือไม่บ่อยนักร้อยละ 24.25 บ่อปานกลางร้อยละ 20.20 มีการจัดทำแฟ้มข้อมูลด้านข่าวนานๆ ครั้ง ร้อยละ 18.18 และบ่อยมาก ร้อยละ 11.11

4.12 ความถี่ของการค้นคว้าจากห้องสมุด แฟ้มข่าว Internet นั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าอยู่ในระดับบ่อปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.28 รองลงมาคือ ค้นคว้านานๆ ครั้ง ร้อยละ 25.25 ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 21.21 ไม่เคยค้นคว้าเลย ร้อยละ 16.16 และค้นคว้าบ่อยมากเพียงร้อยละ 9.10 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนความถี่และร้อยละของลักษณะพฤติกรรมการทำข่าวของผู้สื่อข่าว

ข้อมูลด้านต่างๆ	บ่อยมาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	ไม่บ่อยนัก (ร้อยละ)	นานครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยเลย (ร้อยละ)
1. ท่านเช็คข่าวประจำวันบ่อยแค่ไหน	41 (41.42)	50 (50.50)	2 (2.02)	4 (4.04)	2 (2.02)
2. หัวหน้าข่าว , บก. เป็นผู้ให้ประเด็นข่าวตามในแต่ละวัน	13 (13.13)	46 (46.47)	25 (25.25)	13 (13.13)	2 (2.02)
3. ท่านเป็นผู้คิด หรือกำหนดประเด็นข่าวเอง	32 (32.32)	36 (36.37)	25 (25.25)	6 (6.06)	0 (0)
4. เป็นผู้เขียนข่าวเอง	74 (74.75)	19 (19.19)	5 (5.05)	1 (1.01)	0 (0)
5. ส่งข้อมูลให้กับทางบก.เขียนข่าวให้	20 (20.20)	20 (20.20)	15 (15.15)	20 (20.20)	24 (24.25)
6. ข่าวจะต้องผ่านการเรียบเรียงอีกครั้ง	35 (35.36)	23 (23.23)	14 (14.14)	20 (20.20)	7 (7.07)
7. ข่าวถูกเก็บ ไม่ได้เสนอเป็นข่าว	1 (1.01)	10 (10.10)	35 (35.35)	39 (39.40)	14 (14.14)
8. ให้ข่าวเจาะกับเพื่อนต่างสังกัด	6 (6.06)	27 (27.27)	33 (33.34)	27 (27.27)	6 (6.06)
9. ร่วมประชุมโต๊ะข่าว	17 (17.17)	27 (27.27)	28 (28.29)	17 (17.17)	10 (10.10)
10. เสนอแนะประเด็นข่าวให้กองบก.	8 (8.08)	43 (43.43)	20 (20.20)	24 (24.25)	4 (4.04)
11. การจัดทำแฟ้มหรือฐานข้อมูลด้านข่าวเป็นส่วนตัว	11 (11.11)	20 (20.20)	24 (24.25)	18 (18.18)	26 (26.26)
12. ค้นคว้าจากห้องสมุด , แฟ้มข่าว , INTERNET	9 (9.09)	28 (28.28)	21 (21.21)	25 (25.25)	16 (16.16)

5. ความเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำข่าว

5.1 ผลจากการสำรวจความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมการทำข่าวการเมืองของผู้สื่อข่าวการเมืองที่ผ่านมาปรากฏว่า ความรู้และความสนใจทางการเมือง เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวการเมืองมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.7373 รองลงมาคือ ความร่วมมือของแหล่งข่าว แหล่งข้อมูล มีค่าเฉลี่ยที่ 3.6868 และอันดับ 3 คือปัจจัยเรื่องแรงจูงใจในการทำข่าว โดยมีค่าเฉลี่ย 3.6767 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมน้อยสุด คือ ศูนย์ข้อมูลของบรรณาธิการ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.0404 รองลงมาคือ รายได้ ค่าตอบแทน สวัสดิการ มีค่าเฉลี่ย 3.1818 และปัจจัยในเรื่องการแข่งขันระหว่างสื่อ ที่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.2626 ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 ปัจจัยในเรื่องความร่วมมือของแหล่งข่าวและแหล่งข้อมูลนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นปัจจัยช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 73.74 และที่ระบุว่ามีส่วนช่วยเสริมในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.22 มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวน้อยมีเพียงร้อยละ 3.03 และมีผู้สื่อข่าวที่ระบุว่าไม่มีส่วนช่วยเสริมเลยคิดเป็นร้อยละ 1.01

5.1.2 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ที่ระบุว่าฐานข้อมูลของผู้สื่อข่าวที่จัดทำขึ้นมานั้นเป็นปัจจัยช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 57.58 รองลงมาคือระบุว่ามีส่วนช่วยในการทำข่าวได้ปานกลาง ร้อยละ 32.32 มีส่วนช่วยสำหรับการทำข่าวน้อยร้อยละ 7.07 และที่ระบุว่าไม่มีส่วนช่วยเสริมเลยมีเพียงร้อยละ 3.03

5.1.3 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 49.50 ระบุว่าเครื่องมืออุปกรณ์การทำงานที่ครบครันนั้นเป็นปัจจัยช่วยเสริมในการทำข่าวมาก และที่เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.40 ส่วนที่คิดว่าส่วนช่วยในการทำข่าวน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.09 และมีเพียงร้อยละ 1.01 เท่านั้นที่คิดว่าไม่มีส่วนช่วยเลย

5.1.4 สำหรับปัจจัยเรื่องศูนย์ข้อมูลของบรรณาธิการ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นปัจจัยช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 38.38 รองลงมาเห็นว่ามีส่วนช่วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.35 ส่วนที่เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการทำข่าวน้อย ร้อยละ 20.20 นอกจากนี้ยังมีผู้สื่อข่าวร้อยละ 7.07 ที่ไม่คิดว่ามีส่วนช่วยในการทำข่าวเลย

5.1.5 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 44.45 ระบุว่าปัจจัยเรื่องรายได้, ค่าตอบแทน, สวัสดิการเป็นปัจจัยที่ช่วยเสริมในการทำข่าวระดับปานกลางเท่านั้น รองลงมาระบุว่าปัจจัยดังกล่าวที่มีส่วน

ช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 39.39 ที่เห็นว่ามีส่วนช่วยเสริมน้อยคิดเป็นร้อยละ 11.11 และมีเพียง 5.05 เท่านั้นที่ระบุว่าไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการทำข่าวเลย

5.1.6 การมีเพื่อนร่วมงานดีเป็นปัจจัยที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ ระบุว่ามีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 54.54 รองลงมาคือมีส่วนช่วยระดับปานกลาง ร้อยละ 39.40 ที่ระบุว่ามีส่วนช่วยเสริมน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.06 และที่ระบุว่าไม่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวเลยมีเพียงร้อยละ 1.01

5.1.7 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ยังระบุอีกว่า ปัจจัยในการบริหารงานและประสานงานอย่างเป็นระบบนั้น เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวมากคิดเป็นร้อยละ 53.54 รองลงมาคือที่ระบุมีส่วนช่วยระดับปานกลาง ร้อยละ 35.35 ส่วนที่ระบุว่ามีส่วนช่วยในการทำข่าวน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.10 และมีผู้สื่อข่าวเพียงร้อยละ 1.01 ที่เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวไม่มีส่วนช่วยในการทำข่าวเลย

5.1.8 ส่วนปัจจัยเรื่องนโยบายด้านข่าวขององค์กรที่มีความชัดเจน ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65.66 ระบุว่าปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวมาก รองลงมาเห็นว่ามีส่วนช่วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.27 ผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.08 และที่คิดว่าปัจจัยดังกล่าวไม่ได้มีส่วนช่วยเลย มีเพียงร้อยละ 1.01

5.1.9 ปัจจัยเรื่องการแข่งขันระหว่างสื่อเพื่อความเป็นเลิศด้านข่าวนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ ระบุว่าปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.48 รองลงมาที่ระบุว่ามีส่วนช่วยมาก มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 40.40 ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าเป็นปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.10 และที่เห็นว่าไม่มีส่วนช่วยเลยมีเพียงร้อยละ 2.02

5.1.10 ร้อยละ 66.67 ซึ่งเป็นกลุ่มผู้สื่อข่าวที่ได้ระบุว่าพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของผู้สื่อข่าวแต่ละคนนั้น เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวมาก และที่เห็นว่ามีส่วนช่วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.31 นอกนั้นร้อยละ 2.02 เท่านั้นที่เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวน้อย

5.1.11 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ยังระบุอีกว่า แรงจูงใจในการทำงานข่าวเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 70.71 และที่เห็นว่ามีส่วนช่วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.26 มีเพียงร้อยละ 3.03 เท่านั้นที่ระบุว่าปัจจัยนี้มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวน้อย

5.1.12 สำหรับปัจจัยเรื่องความรู้และความสนใจทางการเมืองนั้น เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 76.77 ส่วนที่ระบุว่ามีส่วนช่วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.20 และที่เห็นว่ามีส่วนช่วยน้อยร้อยละ 3.03

5.1.13 นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเรื่องอุดมการณ์ทางวิชาชีพสื่อมวลชนที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำงานข่าวมากนั้น คิดเป็นร้อยละ 72.72 ส่วนที่ระบุว่าปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.22 และร้อยละ 4.05 ระบุว่ามีส่วนช่วยในการทำข่าวน้อยจะมีเพียงร้อยละ 1.01 เท่านั้นที่เห็นว่าปัจจัยเรื่องอุดมการณ์ทางวิชาชีพไม่ได้มีส่วนช่วยในการทำข่าวเลย (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนความถี่ร้อยละและค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมในการทำข่าว

ปัจจัยที่มีส่วนช่วยเสริมการทำข่าว	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	ไม่เลย (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1. ความร่วมมือของแหล่งข่าว , แหล่งข้อมูล	73 (73.74)	22 (22.22)	3 (3.03)	1 (1.01)	3.6868
2. ฐานข้อมูลของผู้สื่อข่าวที่จัดทำขึ้นมา	57 (57.58)	32 (32.32)	7 (7.07)	3 (3.03)	3.4444
3. เครื่องมืออุปกรณ์การทำงานที่ครบครัน	49 (49.50)	40 (40.40)	9 (9.09)	1 (1.01)	3.3838
4. ศูนย์ข้อมูลของกองบรรณาธิการ	38 (38.38)	34 (34.35)	20 (20.20)	7 (7.07)	3.0404
5. รายได้ ค่าตอบแทน สวัสดิการ	39 (39.39)	44 (44.45)	11 (11.11)	5 (5.05)	3.1818
6. เพื่อนร่วมงานดี	54 (54.54)	39 (39.40)	6 (6.06)	1 (1.01)	3.4949
7. การบริหารงานและประสานงานเป็นระบบ	53 (53.54)	35 (35.35)	10 (10.10)	1 (1.01)	3.4141
8. นโยบายด้านข่าวขององค์กรมีความชัดเจน	65 (65.66)	27 (27.27)	8 (8.08)	1 (1.01)	3.6161
9. การแข่งขันระหว่างสื่อ	40 (40.40)	47 (47.48)	10 (10.10)	2 (2.02)	3.2626
10. พื้นฐานทางความรู้และประสบการณ์	66 (66.67)	31 (31.31)	2 (2.02)	0 (0)	3.6464
11. แรงจูงใจในการทำข่าว	70 (70.71)	26 (26.26)	3 (3.03)	0 (0)	3.6767
12. ความรู้และความสนใจทางการเมือง	76 (76.77)	20 (20.20)	3 (3.03)	0 (0)	3.7373
13. อุดมการณ์ทางวิชาชีพ	72 (72.72)	22 (22.22)	4 (4.05)	1 (1.01)	3.6666

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = ไม่เลย

5.2 ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวการเมืองของผู้สื่อข่าวการเมืองที่ผ่านมา ปรากฏว่าการที่แหล่งข่าวไม่ให้ความร่วมมือนั้นเป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวการเมืองเป็นอันดับแรก โดยมีเฉลี่ย 3.0303 รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องการขาดการประสานงานในทีมข่าว มีค่าเฉลี่ยที่ 2.8989 อันดับ - คือปัจจัยเรื่องรายได้ ค่าตอบแทน และสวัสดิการน้อย มีค่าเฉลี่ยที่ 2.8181 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่เป็น อุปสรรคน้อยที่สุด คือ นโยบายด้านข่าวขององค์กรที่ขาดความชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.3333 และรองลง มาคือเรื่องอิทธิพลจากกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.4343 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคน้อยอันดับ 3 8 คือ เพื่อนร่วมงานแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.4949 ดังจำแนกรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 การที่แหล่งข่าวไม่ให้ความร่วมมือ ส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการ ทำข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 36.37 รองลงมาเห็นว่าเป็นอุปสรรคระดับปานกลาง ร้อยละ 33.33 ส่วนที่เห็น ว่าปัจจัยนี้เป็นอุปสรรคน้อย ร้อยละ 27.27 มีเพียงร้อยละ 3.03 เท่านั้น ที่ไม่ถือว่าเป็นอุปสรรคในการทำ ข่าวเลย

5.2.2 การขาดอุปกรณ์การทำงาน ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อ การทำงานข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.42 รองลงมาที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคน้อย ร้อยละ 28.28 แต่มีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าการขาดอุปกรณ์การทำงานนั้นเป็นอุปสรรคมาก คิดเป็นร้อยละ 19.20 และที่เห็นว่า ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับการทำข่าวเลย ร้อยละ 10.10

5.2.3 เรื่องจำนวนบุคลากรในทีมข่าวน้อยเกินไปผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นปัจจัยที่ เป็นอุปสรรคต่อการทำงานข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.40 รองลงมาระบุว่าเป็นอุปสรรค น้อย ร้อยละ 30.30 และมีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าปัจจัยนี้เป็นอุปสรรคมากต่อการทำข่าว คิดเป็นร้อยละ 17.18 นอกจากนี้ผู้สื่อข่าว ร้อยละ 12.12 ไม่ถือว่าเป็นปัจจัยดังกล่าวเป็นอุปสรรคเลย

5.2.4 การขาดการประสานงานในทีมข่าวเป็นปัจจัยที่ส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นปัจจัยที่เป็น อุปสรรคต่อการทำงานข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.47 รองลงมาระบุว่าเป็นอุปสรรค มาก ร้อยละ 25.25 ส่วนที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.21 และที่เห็นว่าไม่ได้เป็นอุปสรรค ต่อการทำข่าวเลย คิดเป็นร้อยละ 7.07

5.2.5 การขาดแรงจูงใจหรือแรงสนับสนุนจากผู้บริหารงานข่าวนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุ ว่า เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาเห็นว่าเป็น อุปสรรคต่อการทำข่าวปานกลาง ร้อยละ 29.30 และมีผู้สื่อข่าวเพียงร้อยละ 6.06 ที่เห็นว่าไม่ได้เป็น อุปสรรคต่อการทำข่าว

5.2.6 การคัดเลือกข่าวของกองบรรณาธิการที่ไม่มีคุณภาพผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.35 รองลงมาระบุว่า เป็นปัจจัยอุปสรรคต่อการทำข่าวปานกลาง ร้อยละ 33.33 ส่วนร้อยละ 23.23 เห็นว่าปัจจัยนี้เป็นอุปสรรคมาก มีเพียงร้อยละ 7.07 เท่านั้นที่เห็นว่าการคัดเลือกข่าวของกองบรรณาธิการที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวเลย

5.2.7 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 31.31 ที่ระบุถึงนโยบายด้านข่าวขององค์กรที่ขาดความชัดเจนว่าเป็นปัจจัยอุปสรรคในการทำข่าวมาก รองลงมาเห็นว่าปัจจัยนี้เป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.28 และมีผู้สื่อข่าวร้อยละ 26.26 ที่ระบุว่าปัจจัยนี้เป็นอุปสรรคน้อย ส่วนผู้ที่ระบุว่าไม่ได้เป็นอุปสรรคเลย คิดเป็นร้อยละ 14.15

5.2.8 อิทธิพลของกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์เป็นปัจจัยที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาร้อยละ 28.28 เห็นว่าเป็นอุปสรรคน้อย ส่วนที่เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวไม่ได้เป็นอุปสรรคเลย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และที่เห็นว่าเป็นปัจจัยอุปสรรคต่อการทำข่าวมากมีร้อยละ 16.17

5.2.9 ส่วนเรื่องความลำเอียงและอคติที่มีต่อแหล่งข่าวนั้น เป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่ายังเป็นอุปสรรคน้อยคิดเป็นร้อยละ 38.38 ผู้ที่ระบุว่า เป็นปัจจัยอุปสรรคปานกลาง ร้อยละ 24.25 และมีผู้สื่อข่าวร้อยละ 21.21 ที่เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวมาก แต่ที่ระบุว่าไม่เป็นอุปสรรคเลยก็มีจำนวนไม่ต่างกันมากนัก คิดเป็นร้อยละ 17.17

5.2.10 รายได้ ค่าตอบแทนน้อย และสวัสดิการน้อย เป็นปัจจัยที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.41 รองลงมาร้อยละ 29.30 เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวเป็นอุปสรรคน้อย ส่วนที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคมากต่อการทำข่าวนั้น คิดเป็นร้อยละ 23.23 มีเพียงร้อยละ 6.06 เท่านั้นที่เห็นว่าปัจจัยนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวเลย

5.2.11 เพื่อนร่วมงานแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นนั้นเป็นปัจจัยที่ผู้สื่อข่าว ส่วนใหญ่ระบุว่ายังเป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.42 รองลงมาเห็นว่าเป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.32 ส่วนที่เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวเป็นอุปสรรคมาก ร้อยละ 14.15 นอกจากนี้ร้อยละ 11.11 ก็เห็นว่าจะไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวเลย

5.2.12 ส่วนเรื่องพื้นฐานทางความรู้และประสบการณ์ของผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาเห็นว่าเป็นอุปสรรคมาก คิดเป็น

ร้อยละ 24.24 แต่ร้อยละ 22.22 ก็ระบุว่าปัจจัยดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการทำข่าน้อย นอกนั้นร้อยละ 14.14 เห็นว่าปัจจัยนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคเลย

5.2.13 ปัจจัยเรื่องการขาดแรงจูงใจ ส่วนใหญ่ระบุว่าอุปสรรคต่อการทำข่าวนั้นในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.31 รองลงมาระบุว่าอุปสรรคต่อการทำข่าน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.28 ส่วนที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคมากต่อการทำข่าวนั้น มีจำนวนใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 24.25 และที่เห็นว่าจะไม่ได้เป็นอุปสรรคเลย ร้อยละ 16.16

5.2.14 ความเบื่อหน่ายทางการเมืองเป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวนั้น ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.35 รองลงมาเห็นว่าเป็นอุปสรรคมากมีร้อยละ 24.25 ส่วนที่เห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการทำข่าน้อย ร้อยละ 22.22 และที่ระบุว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำข่าวนั้น ร้อยละ 18.18 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยน้ำหนักของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำข่าว

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการทำข่าว	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	ไม่เลย (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1. แหล่งข่าวไม่ให้ความร่วมมือ	36 (36.37)	33 (33.33)	27 (27.27)	3 (3.03)	3.0303
2. ขาดอุปกรณ์การทำงาน	19 (19.20)	42 (42.42)	28 (28.28)	10 (10.10)	2.7070
3. จำนวนบุคลากรในทีมข่าวน้อยเกินไป	17 (17.18)	40 (40.40)	30 (30.30)	12 (12.12)	2.6262
4. ขาดการประสานงานในทีมข่าว	25 (25.25)	46 (46.47)	21 (21.21)	7 (7.07)	2.8989
5. ขาดแรงจูงใจ แรงสนับสนุนจากผู้บริหาร	33 (33.33)	21 (21.21)	29 (29.30)	6 (6.06)	2.6161
6. การคัดเลือกข่าวของกองบก. ไม่มีคุณภาพ	23 (23.23)	33 (33.33)	34 (34.35)	7 (7.07)	2.6868
7. นโยบายด้านข่าวขององค์กรที่ขาดความชัดเจน	14 (14.15)	31 (31.31)	28 (28.28)	26 (26.26)	2.3333
8. อิทธิพลของกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์	16 (16.17)	33 (33.33)	28 (28.28)	22 (22.22)	2.4343
9. ความลำเอียง และอคติ ที่มีต่อแหล่งข่าว	21 (21.21)	24 (24.25)	38 (38.38)	17 (17.17)	2.5151
10. รายได้ ค่าตอบแทน และสวัสดิการน้อย	23 (23.23)	41 (41.41)	29 (29.30)	6 (6.06)	2.8181
11. เพื่อนร่วมงานแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น	14 (14.15)	32 (32.32)	42 (42.42)	11 (11.11)	2.4949
12. พื้นฐานความรู้และประสบการณ์น้อย	24 (24.24)	39 (39.40)	22 (22.22)	14 (14.14)	2.7373
13. ขาดแรงจูงใจ	24 (24.25)	31 (31.31)	28 (28.28)	16 (16.16)	2.6363
14. ความเบื่อหน่ายทางการเมือง	24 (24.25)	35 (35.35)	22 (22.22)	18 (18.18)	2.6565

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = ไม่เลย

6. ความคิดเห็นต่อสัมพันธภาพระหว่างผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว

6.1 ผู้สื่อข่าวการเมืองให้ความคิดเห็นว่าการสนิทสนมกับแหล่งข่าวมากเกินไปจะมีอิทธิพลต่อการเสนอข่าวที่เป็นกลางได้ โดยร้อยละ 33.33 ระบุว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งรองลงมา คือ เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 31.32 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 16.16 เฉยๆ คิดเป็นร้อยละ 12.12 และผู้สื่อข่าวที่ระบุว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 7.07

6.2 สำหรับความคิดเห็นว่าการสนิทสนมกับแหล่งข่าวมากเกินไปเป็นการปิดกั้นโอกาสในการเปิดประเด็นข่าวใหม่ๆ ได้ ผู้สื่อข่าวการเมืองที่ระบุว่าไม่เห็นด้วยมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.41 รองลงมาคือ เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.26 ที่ระบุว่าเฉยๆ คิดเป็นร้อยละ 12.12 และที่ระบุว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 ส่วนที่แสดงความเห็นด้วยความอย่างมีจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 9.10

6.3 ด้านความคิดเห็นว่าการสนิทสนมกับแหล่งข่าวมากเกินไปจะถูกแหล่งข่าวใช้เป็นเครื่องมือในการปล่อยข่าวหรือเผยแพร่ข่าว ผู้สื่อข่าวการเมืองที่ระบุว่าเห็นด้วยปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.35 รองลงมาคือ ไม่เห็นด้วยร้อยละ 22.22 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 18.18 เฉยๆ ร้อยละ 17.17 และผู้สื่อข่าวที่ระบุว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 7.08

6.4 ส่วนความเห็นที่ว่าการสนิทกับแหล่งข่าวมากเกินไปทำให้ขาดอิสระในการทำข่าวนั้น ผู้สื่อข่าวการเมืองส่วนมากไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.31 รองลงมา คือ เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.25 ที่ระบุว่ารู้สึกเฉยๆ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 16.16 และมีผู้สื่อข่าวการเมืองเห็นด้วยอย่างยิ่งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.12 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวการเมืองต่อประเด็นสัมพันธภาพระหว่างผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว

ผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เฉยๆ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)
1. มีอิทธิพลต่อการเสนอข่าวที่เป็นกลางได้	33 (33.33)	31 (31.32)	12 (12.12)	16 (16.16)	7 (7.07)
2. เป็นการปิดกั้นโอกาสในการเปิดประเด็นข่าวใหม่ๆ	9 (9.10)	26 (26.26)	12 (12.12)	41 (41.41)	11 (11.11)
3. ถูกแหล่งข่าวใช้เป็นเครื่องมือในการปล่อยข่าว	18 (18.18)	35 (35.35)	17 (17.17)	22 (22.22)	7 (7.08)
4. ทำให้ขาดอิสระในการทำข่าว	11 (11.12)	25 (25.25)	16 (16.16)	31 (31.31)	16 (16.16)

7. ลักษณะการนิยามข่าวของผู้สื่อข่าวการเมือง

7.1 พิจารณาในแง่การให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบข่าวปรากฏว่าผู้สื่อข่าวจะให้ความสำคัญองค์ประกอบข่าวเรื่องผลกระทบของเหตุการณ์ต่อคนส่วนใหญ่มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.7575 รองลงมา คือเรื่องความเร็ว ความสดของข่าว ที่ค่าเฉลี่ย 4.5050 และเรื่องความใกล้ชิดหรือเรื่องใกล้ตัวผู้อ่าน ผู้ชม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.4040 ส่วนองค์ประกอบข่าวที่ผู้สื่อข่าวให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบด้านเพศ ที่มีค่าเฉลี่ย 3.1212 รองลงมา คือ ด้านความเสียหาย ความหายนะ ที่มีค่าเฉลี่ย 3.1818 และองค์ประกอบที่มีความสำคัญน้อยเป็นอันดับ 3 คือ ความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัย โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.8888 ตามลำดับดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1.1 องค์ประกอบข่าวในเรื่องความเร็วหรือความสดของข่าวผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.57 ที่ระบุว่ามีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.37 และร้อยละ 5.05 เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยปานกลาง ส่วนที่เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยน้อยมีเพียงร้อยละ 1.01

7.1.2 องค์ประกอบข่าวในเรื่องความใกล้ชิดหรือเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่าน ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ เห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 50.50 รองลงมาระบุว่า 39.40 มีความสำคัญมากที่สุด นอกจากนี้มีผู้สื่อข่าวร้อยละ 10.10 ที่เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

7.1.3 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 45.45 เห็นว่าองค์ประกอบข่าวในเรื่องความสำคัญของบุคคลหรือสถานที่ในข่าวนั้นมีความสำคัญมาก รองลงมาร้อยละ 36.37 ระบุว่ามีความสำคัญมากที่สุด ส่วนผู้ที่เห็นว่าการประกอบนี้มีความสำคัญปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.17 มีเพียงร้อยละ 1.01 เท่านั้นที่เห็นว่ามีความสำคัญน้อย

7.1.4 ในเรื่องผลกระทบของเหตุการณ์ต่อคนส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบข่าวที่ผู้สื่อข่าวส่วนมากระบุว่ามีความสำคัญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.60 รองลงมาเห็นว่ามีสำคัญปานกลาง โดยมีจำนวนร้อยละ 38.38 มีเพียงร้อยละ 2.02 เท่านั้นที่เห็นว่าการประกอบดังกล่าวมีความสำคัญปานกลาง

7.1.5 ความลึกซึ้งของเนื้อเรื่องก็เป็นองค์ประกอบข่าวอีกด้านหนึ่งที่ผู้สื่อข่าวส่วนมากระบุว่ามีความสำคัญมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาผู้สื่อข่าวเห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมาก คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนที่เห็นว่ามีสำคัญระดับปานกลาง ร้อยละ 25.25 และมีเพียงร้อยละ 2.02 เท่านั้นที่เห็นว่าเป็นองค์ประกอบข่าวที่มีความสำคัญน้อย

7.1.6 นอกจากนี้ยังมีผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 39.40 ที่เห็นว่าการประกอบข่าวในเรื่องความผิดปกติ ผิดธรรมดาในข่าวมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 35.35 เห็นว่าการประกอบที่มีความสำคัญมาก ส่วนผู้ที่เห็นว่ามีสำคัญปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.22 และผู้ที่ระบุว่าเรื่องความผิดปกติ ผิดธรรมดาเป็นองค์ประกอบข่าวที่มีความสำคัญน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.02 มีเพียงร้อยละ 1.01 ที่เห็นว่ามีสำคัญน้อยที่สุด

7.1.7 ส่วนองค์ประกอบข่าวในเรื่องความขัดแย้ง ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่ามีสำคัญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาที่ยังเห็นว่ามีสำคัญมาก ร้อยละ 34.34 ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าเรื่องความขัดแย้งควรมีความสำคัญระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.24 มีเพียงร้อยละ 2.02 เท่านั้นที่เห็นว่ามีสำคัญน้อย

7.1.8 เรื่องเพศซึ่งเป็นองค์ประกอบข่าวอีกด้านหนึ่ง โดยผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่ายังมีความสำคัญในระดับปานกลางเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 40.40 รองลงมาเห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่ยังมีความสำคัญน้อย ร้อยละ 25.25 แต่ก็มีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่ามีสำคัญมากร้อยละ 23.23 ที่เห็นว่ามีสำคัญมากที่สุด มีร้อยละ 9.10 และมีผู้สื่อข่าวเพียงร้อยละ 2.02 เท่านั้นที่เห็นว่าการประกอบดังกล่าวมีความสำคัญน้อยที่สุด

7.1.9 องค์ประกอบข่าวเกี่ยวกับสิ่งที่มีผลกระทบต่ออารมณ์ จิตใจของผู้อ่าน มีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด และมีความสำคัญมากในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.38 รองลงมาเห็นว่ามีสำคัญปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 18.18 ส่วนที่เห็นว่าองค์ประกอบข่าวเกี่ยวกับสิ่งที่มีผลกระทบต่ออารมณ์ จิตใจของผู้อ่านนั้นมีความสำคัญน้อย มีเพียงร้อยละ 5.06

7.1.10 ความเจริญก้าวหน้าหรือความทันสมัย วิวัฒนาการนั้นเป็นองค์ประกอบข่าวหนึ่งที่ผู้สื่อข่าวส่วนมากระบุว่ามีความสำคัญมาก คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาเห็นว่ามีสำคัญในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.31 ส่วนที่เห็นว่าองค์ประกอบดังกล่าวมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 22.22 และมีเพียงร้อยละ 1.02 เท่านั้นที่เห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญน้อย

7.1.11 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ที่คิดเป็นร้อยละ 45.45 ได้ระบุว่าองค์ประกอบข่าวในเรื่องความเสียหาย ความหายนะนั้นมีความสำคัญมาก รองลงมา 37.37 ระบุว่ามีความสำคัญมากที่สุด ส่วนที่เห็นว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญปานกลาง ร้อยละ 16.17 นอกจากนี้ผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าเป็นองค์ประกอบข่าวมีความสำคัญน้อย และน้อยที่สุด มีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 1.01 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยน้ำหนักของการให้คำนิยามข่าวของผู้สื่อข่าวพิจารณาในแง่ความสำคัญองค์ประกอบข่าว

องค์ประกอบข่าว	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1. ความรวดเร็วหรือความสดของข่าว	57 (57.57)	36 (36.37)	5 (5.05)	1 (1.01)	0 (0)	4.5050
2. ความใกล้ชิดหรือเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้อ่าน	5 (5.05)	39 (39.40)	10 (10.10)	0 (0)	0 (0)	4.4040
3. ความสำคัญของบุคคลหรือสถานที่ในข่าว	36 (36.37)	45 (45.45)	17 (17.17)	1 (1.01)	0 (0)	4.1717
4. ผลกระทบของเหตุการณ์ต่อคนส่วนใหญ่	59 (59.60)	38 (38.38)	2 (2.02)	0 (0)	0 (0)	4.5757
5. ความลึกกลับซ่อนเงื่อน	39 (39.40)	33 (33.33)	25 (25.25)	2 (2.02)	0 (0)	4.1010
6. ความผิดปกติ ผิดธรรมดา	39 (39.40)	35 (35.35)	22 (22.22)	2 (2.02)	1 (1.01)	4.1010
7. ความขัดแย้ง	39 (39.40)	34 (34.34)	24 (24.24)	2 (2.02)	0 (0)	4.1111
8. องค์ประกอบด้านเพศ	9 (9.10)	23 (23.23)	40 (40.40)	25 (25.25)	2 (2.02)	3.1212
9. สิ่งที่มีผลกระทบต่ออารมณ์ จิตใจผู้อ่าน	38 (38.38)	38 (38.38)	18 (18.18)	5 (5.06)	0 (0)	4.1010
10. ความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัย	22 (22.22)	45 (45.45)	31 (31.31)	1 (1.01)	0 (0)	3.8888
11. ความเสียหาย ความหายนะ	37 (37.37)	45 (45.45)	16 (16.16)	1 (1.01)	0 (0)	3.1818

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 5 = มากที่สุด , 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด

7.2 ความเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวของผู้สื่อข่าวการเมือง ปรากฏว่า หลักเกณฑ์เรื่องนโยบายด้านข่าวขององค์กรมีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.4646 รองลงมาคือ ข้อจำกัดของเวลา ที่มีค่าเฉลี่ย 4.2727 ส่วนอันดับ 3 ที่มีค่าเฉลี่ย 4.2222 ผู้สื่อข่าวจะให้ความสำคัญในหลักเกณฑ์ 2 ด้าน คือ ประเภทสื่อที่สังกัด และกลุ่มผู้อ่าน ผู้ชม ผู้ฟัง ตามลำดับ ส่วนหลักเกณฑ์ที่ผู้สื่อข่าวเห็นว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การเพิ่มยอดขาย ยอดโฆษณาให้องค์กร ที่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.8080 รองลงมาคือ หลักเกณฑ์ในเรื่องกฎหมาย เช่น การหมิ่นประมาท มีค่าเฉลี่ยที่ 3.9494 ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.2.1 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.55 ได้ระบุว่า นโยบายด้านข่าวขององค์กรมีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมากที่สุด รองลงมาระบุว่าหลักเกณฑ์ที่สำคัญมาก คิดเป็นร้อยละ 35.35 นอกจากนี้มีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่ามีความสำคัญปานกลางร้อยละ 6.06 ขณะเดียวกันก็มีผู้สื่อข่าวร้อยละ 2.02 ที่กลับเห็นว่ามีความสำคัญน้อย และผู้ที่ระบุว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 1.02

7.2.2 ประเภทของสื่อที่สังกัด เป็นหลักเกณฑ์ที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.43 รองลงมาร้อยละ 40.40 เห็นว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญมาก ส่วนผู้ที่เห็นว่าประเภทของสื่อที่สังกัดเป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญปานกลาง มีร้อยละ 12.12 นอกจากนี้มีร้อยละ 3.03 เห็นว่าเป็นเพียงหลักเกณฑ์หนึ่งที่ยังมีความสำคัญน้อย และที่เห็นว่ามีค่าสำคัญน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.02

7.2.3 ในเรื่องข้อจำกัดของเวลาก็เป็นอีกหลักเกณฑ์หนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าว ซึ่งผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 46.46 ระบุว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 35.35 ก็ยังเห็นว่ามีความสำคัญมาก ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าข้อจำกัดของเวลาเป็นหลักเกณฑ์สำคัญระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.17 และมีเพียงร้อยละ 1.02 เท่านั้นที่ระบุว่าเรื่องนี้ยังเป็นเรื่องที่มีความสำคัญน้อยอยู่

7.2.4 สำหรับกลุ่มผู้อ่านเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งของผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 44.45 เห็นว่ามีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมากที่สุด รองลงมาก็ยังเห็นว่ามีความสำคัญมาก คิดเป็นร้อยละ 37.37 ส่วนที่เห็นว่าเป็นหลักเกณฑ์ ส่วนที่เห็นว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญปานกลาง ร้อยละ 16.16 นอกจากนี้ร้อยละ 2.03 กลับเห็นว่ากลุ่มผู้อ่านยังเป็นเกณฑ์ที่มีความสำคัญน้อย ในการพิจารณาเสนอข่าว

7.2.5 ร้อยละ 45.45 คือจำนวนของผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ที่ระบุว่าการแข่งขันระหว่างสื่อ เป็น

หลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมาก รองลงมาร้อยละ 32.32 ก็เห็นว่าเป็นสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมากที่สุด นอกจากนี้ผู้สื่อข่าวที่เห็นว่ามีความสำคัญปานกลางเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 18.18 และผู้ที่เห็นว่าเป็นปัจจัยที่ยังมีความสำคัญน้อย ร้อยละ 4.05

7.2.6 จรรยาบรรณสื่อมวลชนเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งของผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่ามีมีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาร้อยละ 31.31 ยังคงเห็นว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญมาก ส่วนที่ยังเห็นว่ามีมีความสำคัญระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 12.12 นอกจากนี้ก็เห็นว่ายังมีความสำคัญน้อยอยู่ ร้อยละ 7.07 และมีเพียงร้อยละ 1.02 เท่านั้นที่เห็นว่าจรรยาบรรณสื่อมวลชนจะเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเสนอข่าวน้อยที่สุด

7.2.7 สำหรับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกฎหมายเป็นหลักเกณฑ์ที่ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 38.38 รองลงมาเห็นว่าเป็นเกณฑ์ที่มีความสำคัญมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.31 นอกจากนี้มีผู้สื่อข่าวร้อยละ 24.25 ที่เห็นว่าเรื่องกฎหมายมีความสำคัญปานกลางต่อการพิจารณาเสนอเป็นข่าว มีเพียงร้อยละ 6.06 ที่เห็นว่าเป็นเพียงหลักเกณฑ์หนึ่งที่ยังมีความสำคัญน้อยอยู่

7.2.8 นอกจากนี้ในการเพิ่มยอดขาย ยอดโฆษณาให้กับองค์กรก็เป็นหลักเกณฑ์หนึ่งของผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่เห็นว่ามีมีความสำคัญต่อการพิจารณาเสนอข่าวมากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาก็ยังเห็นว่ามีมีความสำคัญมาก คิดเป็นร้อยละ 29.30 ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าการเพิ่มยอดขาย ยอดโฆษณาให้กับองค์กรมีความสำคัญปานกลางนั้น คิดเป็นร้อยละ 26.26 มีร้อยละ 7.07 ที่ยังเห็นว่ามีมีความสำคัญน้อย และร้อยละ 4.04 เท่านั้นที่เห็นว่ามีมีความสำคัญต่อเกณฑ์การพิจารณาเสนอข่าวน้อยที่สุด (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนความถี่ร้อยละและค่าเฉลี่ยน้ำหนักของการให้คำนิยามข่าวของผู้สื่อข่าวการเมืองพิจารณาในแง่หลักเกณฑ์การพิจารณาเสนอข่าว

หลักเกณฑ์การพิจารณาเสนอข่าว	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1. นโยบายด้านข่าวขององค์กร	55 (55.55)	36 (36.36)	6 (6.06)	2 (2.02)	1 (1.02)	4.4646
2. ประเภทของสื่อที่สังกัด	43 (43.43)	40 (40.40)	12 (12.12)	3 (3.03)	1 (1.02)	4.2222
3. ข้อจำกัดของเวลา (Deadline)	46 (46.46)	35 (35.35)	17 (17.17)	1 (1.02)	0 (0)	4.2727
4. กลุ่มผู้อ่าน	44 (44.45)	37 (37.37)	16 (16.16)	2 (2.02)	0 (0)	4.2222
5. การแข่งขันกันระหว่างสื่อ	32 (32.32)	45 (45.45)	18 (18.18)	4 (4.05)	0 (0)	4.0606
6. จรรยาบรรณสื่อมวลชน	48 (48.48)	31 (31.31)	12 (12.12)	7 (7.07)	1 (1.02)	4.1919
7. กฎหมาย เช่น การหมิ่นประมาท	31 (31.31)	38 (38.38)	24 (24.25)	6 (6.06)	0 (0)	3.9494
8. การเพิ่มยอดขายโฆษณาให้องค์กร	33 (33.33)	29 (29.30)	26 (26.26)	7 (7.07)	4 (4.04)	3.8080

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 5 = มากที่สุด , 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด

7.3 พิจารณาการตัดสินใจคัดเลือกข่าวของผู้สื่อข่าวการเมืองปรากฏว่า กรณีข่าว ส.ส.ถูกตำรวจจับกลางบ่อนไฟ เป็นกรณีที่ผู้สื่อข่าวให้ความสนใจและเลือกเสนอข่าวมากที่สุด รองลงมาคือกรณีข่าว ความขัดแย้งระหว่าง สสร.จังหวัด และ สสร.สายนักวิชาการ และกรณีข่าวกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญของ สสร. สามารถพิจารณาร่างเสร็จทันตามกำหนด ส่วนกรณีข่าวที่ผู้สื่อข่าวให้ความสนใจและเสนอเป็นข่าวน้อยที่สุด คือ กรณีข่าวแม่ข่ายถูกรวบตัวในบ่อนกลางกรุง รองลงมาคือ ข่าว สน.ลุมพินีได้รับรางวัล "โรงพักสะอาด" และกรณีข่าวพระชื่อดังรอดคว่ำรอดตายปาฏิหาริย์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.3.1 กรณีข่าวนายกรัฐมนตรีรับปริญญา ซึ่งเป็นข่าวแสดงถึงความสำเร็จของบุคคลในชาวนั้นๆ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ร้อยละ 35.36 เห็นว่าควรนำมาเสนอเป็นข่าวในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนผู้ที่เห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวมากมีจำนวนร้อยละ 33.33 นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้สื่อข่าวจำนวนใกล้เคียงกันเห็นว่าควรนำกรณีข่าวดังกล่าวมาเสนอน้อย ร้อยละ 13.13 และน่าจะนำมาเสนอมากที่สุด ร้อยละ 11.11 มีร้อยละ 7.07 เท่านั้นที่เห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวน้อยที่สุด

7.3.2 ส่วนกรณีข่าว นายกรัฐมนตรีมีเมียน้อย ซึ่งเป็นข่าวที่แสดงถึงความล้มเหลว เป็นเรื่องที่ไม่น่ายินดีของบุคคลที่มีชื่อเสียงในชาวนั้นๆ ผู้สื่อข่าวส่วนมากก็ยังเห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวในระดับปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 28.28 ส่วนที่เห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 22.22 และร้อยละ 19.20 ก็เห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวมากที่สุด นอกจากนี้ผู้สื่อข่าว ร้อยละ 18.18 กลับเห็นว่ากรณีนี้ยังน่าจะเป็นข่าวน้อยอยู่ ยิ่งไปกว่านั้นร้อยละ 12.12 ยังเห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวน้อยที่สุด

7.3.3 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่ากรณีข่าวความขัดแย้งระหว่าง สสร.สายจังหวัดและสายนักวิชาการนั้น ซึ่งเป็นกรณีที่แสดงถึงความขัดแย้ง ไม่ราบรื่น เป็นกรณีควรนำมาเป็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 39.40 ยิ่งไปกว่านั้น ร้อยละ 34.34 ก็ยังเห็นว่าควรนำมาเป็นข่าวมากที่สุด ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นว่ากรณีนี้ควรนำมาเป็นข่าวปานกลาง ร้อยละ 21.21 นอกนั้นร้อยละ 4.04 เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย และที่เห็นว่าควรเสนอข่าวดังกล่าวน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.01 เท่านั้น

7.3.4 ส่วนกรณีที่แสดงออกถึงความสามัคคี ดังตัวอย่างกรณีข่าวกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญของ สสร.สามารถพิจารณาร่างฯ เสร็จทันตามกำหนด ปรากฏว่าผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าควรนำมาเสนอเป็นข่าวในระดับมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 37.37 รองลงมาก็ยังเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวมากร้อยละ 36.36 ผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าควรนำมาเสนอเป็นข่าวปานกลาง ร้อยละ 21.21 แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้สื่อข่าว ร้อยละ 4.05 ที่ยังเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย และควรเสนอเป็นข่าวน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 1.01 เท่านั้น

7.3.5 กรณีข่าว สน.ลุมพินีได้รับรางวัล 'โรงพักสะอาด' เป็นกรณีข่าวตัวอย่างที่แสดงถึงความดีงาม ความถูกต้องในสังคม ซึ่งผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ควรนำเสนอเป็นข่าวเพียงระดับปานกลางเท่านั้น โดยคิดเป็นร้อยละ 37.37 รองลงมาเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย ร้อยละ 23.23 ขณะเดียวกันร้อยละ 21.21 ก็ยังเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวมาก ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุด และน้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 9.10

7.3.6 สำหรับกรณีข่าวที่แสดงออกถึงความไม่ดีงาม ไม่ถูกต้องในสังคม เช่น กรณีข่าว ตร.สน.บางรัก ริดไถ่ผู้ขายนางรัก ผู้สื่อข่าวให้ความสนใจและเห็นควรนำเสนอเป็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 37.37 รองลงมาก็ยังเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุด ร้อยละ 32.32 ส่วนที่คิดว่ากรณีข่าวดังกล่าวควรจะนำเสนอเป็นข่าวปานกลางก็พอ นั้น คิดเป็นร้อยละ 22.22 นอกจากนี้ยังมีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย ร้อยละ 6.06 และควรเสนอเป็นข่าวน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 2.03

7.3.7 กรณีข่าว รมว.พาณิชย์แก้ไขปัญหาค้าขายได้ตามเป้าที่กำหนด ซึ่งเป็นข่าวแสดงถึงความสำเร็จ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ก็ให้ความสำคัญและเห็นว่าควรนำเสนอเป็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 48.49 ยิ่งไปกว่านั้น ร้อยละ 25.25 ก็เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุด ส่วนผู้ที่เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.23 นอกนั้นร้อยละ 3.03 เห็นว่าควรนำเสนอเป็นข่าวน้อย

7.3.8 ส่วนกรณีข่าวที่แสดงถึงความล้มเหลว ดังเช่นกรณีข่าวสมัชชาเกษตรกรรายย่อยประท้วงราคาข้าวตกต่ำ ผู้สื่อข่าวส่วนมากเห็นว่าควรนำเสนอเป็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 47.47 รองลงมาเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวปานกลาง ร้อยละ 29.30 ส่วนผู้สื่อข่าวที่เห็นควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.19 นอกนั้นมีผู้สื่อข่าวจำนวนไม่มากนักที่เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย คิดเป็นร้อยละ 3.03 และควรเสนอน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.01

7.3.9 ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ระบุถึงกรณีข่าวแพทย์ค้นพบยาตัวใหม่ ซึ่งเป็นข่าวที่แสดงถึงความเจริญ ก้าวหน้าว่าควรนำเสนอเป็นข่าวมาก คิดเป็นร้อยละ 50.50 ยิ่งไปกว่านั้นยังเห็นว่าควรนำเสนอเป็นข่าวมากที่สุด ร้อยละ 24.25 ในขณะที่ร้อยละ 22.22 เห็นว่าควรนำเสนอปานกลาง นอกนั้นมีผู้สื่อข่าวจำนวนไม่มากนักที่เห็นว่ากรณีข่าวนี้น่าเสนอเป็นข่าวน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 2.02 และควรเสนอน้อยที่สุด มีเพียงร้อยละ 1.01

7.3.10 สำหรับข่าวที่แสดงถึงอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ ดังตัวอย่างกรณีข่าวพระชื่อดังรุดคว่ำรอดตายปาฏิหาริย์ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและเห็นว่าควรนำเสนอเป็นข่าวปานกลาง ร้อยละ 36.36 รองลงมาเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย ร้อยละ 24.25 ขณะที่ร้อยละ 15.15 เห็นว่าควรเสนอเป็น

ข่าวมาก ส่วนผู้สื่อข่าวที่ระบุว่าข่าวอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ ควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุด และควรเสนอเป็นข่าวน้อยที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.12

7.3.11 กรณีข่าว ส.ส.ถูกตำรวจจับกลางบ่อนไฟ ซึ่งเป็นข่าวแสดงถึงความสำคัญของบุคคลในข่าวนั้นๆ ผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจและเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาก็ยังเห็นควรเสนอเป็นข่าวมาก ร้อยละ 29.30 ส่วนผู้สื่อข่าวควรเสนอเป็นข่าวปานกลาง ร้อยละ 15.15 นอกจากนี้ยังมีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่ากรณีดังกล่าวน่าจะนำเสนอเป็นข่าวน้อยที่สุด ร้อยละ 6.06 และที่เห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย มีเพียงร้อยละ 4.04

7.3.12 ขณะที่กรณีตัวอย่างที่แสดงถึงความไม่สำคัญของบุคคลในข่าว ดังกรณีข่าว แม่ข่ายถูกรวบตัวในบ่อนกลางกรุง ซึ่งผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ต่างก็ไม่ได้ให้ความสำคัญ หรือมีความเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.47 รองลงมาก็ยังเห็นว่าควรเสนอเป็นข่าวน้อย ร้อยละ 34.35 ควรเสนอเป็นข่าวปานกลาง ร้อยละ 18.18 อย่างไรก็ตามยังมีผู้สื่อข่าวที่เห็นว่า กรณีดังกล่าวควรเสนอเป็นข่าวมากที่สุดร้อยละ 6.06 และควรเสนอเป็นข่าวมากมีเพียงร้อยละ 4.04 (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนความถี่ร้อยละและค่าเฉลี่ยน้ำหนักของการคัดเลือกข่าวต่างๆ ของผู้สื่อข่าวการเมือง

กรณีนี้ควรเป็นข่าวเพียงใด	มากที่สุด (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	น้อยที่สุด (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1. ข่าวนายกฯ รับปริญญา	13 (13.13)	33 (33.33)	35 (35.36)	11 (11.11)	7 (7.07)	3.3434
2. ข่าวนายกฯ มีเมียบ่อย	19 (19.20)	22 (22.22)	28 (28.28)	18 (18.18)	12 (12.12)	3.1818
3. ข่าวความขัดแย้งระหว่าง สสร. จังหวัดและสายนักวิชาการ	34 (34.34)	39 (39.40)	21 (21.21)	4 (4.04)	1 (1.01)	4.0202
4. ข่าว กธ. พิจารณาร่าง รธน. ของ สสร. พิจารณาร่างเสร็จตามกำหนด	37 (37.37)	36 (36.36)	20 (20.20)	4 (4.05)	2 (2.02)	4.0303
5. ข่าวสน. ลุมพินีได้รับรางวัลโรงพัก สะอาด	9 (9.10)	21 (21.21)	37 (37.37)	23 (23.23)	9 (9.09)	2.9797
6. ข่าว ตร.สน.บางรัก รีดไถผู้ขายนาง รัก	32 (32.32)	37 (37.37)	22 (22.22)	6 (6.06)	2 (2.03)	3.9191
7. ข่าว รมว.พาณิชย์ แก้ไขปัญหาการ ส่งออกได้ตามเป้าที่กำหนด	25 (25.25)	48 (48.49)	23 (23.23)	3 (3.03)	0 (0)	3.4545
8. ข่าวสมัชชาเกษตรกรรายย่อย ประท้วงราคาข้าวตกต่ำ	19 (19.19)	47 (47.47)	29 (29.30)	3 (3.03)	1 (1.01)	3.8080
9. ข่าวแพทย์ค้นพบยาตัวใหม่	24 (24.25)	50 (50.50)	22 (22.22)	2 (2.02)	1 (1.01)	3.9494
10. ข่าวพระชื่อดังรุดคว่ำรอดตาย ปาฏิหาริย์	12 (12.12)	15 (15.15)	36 (36.36)	24 (24.25)	12 (12.12)	2.9090
11. ข่าว ส.ส.ถูกตำรวจจับกลางบ่อนไฟ	45 (45.45)	29 (29.30)	15 (15.15)	4 (4.04)	6 (6.06)	4.0404
12. ข่าวแม่ม่ายถูกรวบตัวในบ่อนกลาง กรุง	6 (6.06)	4 (4.04)	18 (18.18)	34 (34.35)	37 (37.37)	3.2626

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ย 5 = มากที่สุด , 4 = มาก , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาวิจัยการเปิดประเด็นข่าวและกระบวนการทำข่าวของผู้สื่อข่าวการเมืองครั้งนี้ มีข้อสมมติฐานการวิจัยที่ว่าคุณลักษณะของผู้สื่อข่าว เช่น เพศ อายุ พื้นฐานการศึกษา สายงานประจำ และประเภทของสื่อที่สังกัด น่าจะเป็นปัจจัยกำหนดการมีประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวการเมือง จากการพิสูจน์โดยการเปรียบเทียบการมีประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวที่มีคุณลักษณะต่างกัน ปรากฏผลสรุปดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้สื่อข่าวในด้านต่างๆ กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว

ความแตกต่างของประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวที่มีคุณลักษณะด้านต่างๆ	ค่าสัมประสิทธิ์ (χ^2)	D.F.
เพศ	0.7283	1
อายุ	3.4472	1
พื้นฐานการศึกษา	0.0534	1
สายงานประจำ	3.6293	2
ประเภทสื่อสังกัด	12.3741 *	3

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากการทดสอบทางสถิติโดยใช้การคำนวณแบบไคสแควร์ (chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะด้านต่างๆ ของผู้สื่อข่าวกับการมีประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว พบว่า การมีหรือไม่มีประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวในประเภทสื่อที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ ($\chi^2 = 12.3741^*$) ส่วนคุณลักษณะด้านเพศ อายุ พื้นฐานการศึกษา แหล่งข่าวประจำที่แตกต่างกันของผู้สื่อข่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. คุณลักษณะด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว จากการเปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของผู้สื่อข่าวแต่ละเพศกับการมีประสบการณ์ในการเปิดประเด็น ปรากฏว่า สัดส่วนของเพศชายในการเปิดประเด็นข่าวมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย คือ เพศชายที่เคยเปิดประเด็นข่าว คิดเป็นร้อยละ 60.46 ส่วนเพศหญิงที่เคยเปิดประเด็น ร้อยละ 51.78

เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของเพศที่แตกต่างกัน พบว่า เพศของผู้สื่อข่าวที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นคุณลักษณะด้านเพศจึงไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของเพศที่แตกต่างกัน

เพศ	ประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว	
	เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 55) (ร้อยละ)	ไม่เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 44) (ร้อยละ)
ชาย (N = 43)	26 (60.46)	17 (39.54)
หญิง (N = 56)	29 (51.78)	27 (48.22)

$$\chi^2 = 0.7283$$

2. อายุของผู้สื่อข่าวไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว จากการทดสอบโดยการเปรียบเทียบอัตราร้อยละอายุของผู้สื่อข่าวแต่ละช่วงกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว ปรากฏว่าสัดส่วนของผู้สื่อข่าวอายุ 31-40 มีการเปิดประเด็นข่าวมากกว่าผู้สื่อข่าวกลุ่มอายุ 20-30 ปี คือ ผู้สื่อข่าวอายุ 31-40 คิดเป็นร้อยละ 81.81 และผู้สื่อข่าวอายุ 20-30 ปี ร้อยละ 52.27 และเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของช่วงอายุของผู้สื่อข่าวที่แตกต่างกัน พบว่าช่วงอายุของผู้สื่อข่าวที่ต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ดังนั้นช่วงอายุจึงไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและร้อยละเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของอายุที่แตกต่างกัน

อายุ	ประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว	
	เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 55) (ร้อยละ)	ไม่เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 44) (ร้อยละ)
20-30 ปี (N = 88)	46 (52.27)	42 (47.73)
31-40 ปี (N = 11)	9 (81.81)	2 (18.19)

$$X^2 = 3.4472$$

3. พื้นฐานการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว จากการทดสอบโดยการเปรียบเทียบอัตราร้อยละของผู้สื่อข่าวที่มีพื้นฐานการศึกษาด้านสื่อสารมวลชนกับด้านอื่นๆ กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว ปรากฏว่า สัดส่วนของผู้สื่อข่าวที่จบการศึกษาด้านอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชนเปิดประเด็นมากกว่าผู้สื่อข่าวที่จบการศึกษาด้านสื่อสารมวลชนเพียงเล็กน้อย โดยผู้สื่อข่าวที่จบการศึกษาด้านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 56.81 และผู้สื่อข่าวที่จบการศึกษาด้านสื่อสารมวลชนคิดเป็นร้อยละ 54.54

และเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวที่มีพื้นฐานการศึกษาแตกต่างกันพบว่า ผู้สื่อข่าวที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นพื้นฐานการศึกษาของผู้สื่อข่าว จึงไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของพื้นฐานการศึกษาที่แตกต่างกัน

จบการศึกษา	ประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว	
	เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 55) (ร้อยละ)	ไม่เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 44) (ร้อยละ)
สื่อสารมวลชน (N = 55)	30 (54.54)	25 (45.46)
อื่นๆ (N = 44)	25 (56.81)	19 (43.19)

$$X^2 = 0.0534$$

4. จากการทดสอบโดยการเปรียบเทียบอัตราร้อยละของผู้สื่อข่าวแต่ละสายแหล่งข่าวประจำกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว ปรากฏว่าสัดส่วนของผู้สื่อข่าวสายทำเนียบรัฐบาลมีการเปิดประเด็นข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.79 รองลงมาคือผู้สื่อข่าวสายอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 61.54 และเป็นผู้สื่อข่าวรัฐสภา คิดเป็นร้อยละ 45.83

เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวประจำแหล่งข่าวต่างๆ พบว่าผู้สื่อข่าวประจำแหล่งข่าวที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว ดังนั้นแหล่งข่าวที่แตกต่างกันของผู้สื่อข่าวจึงไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและร้อยละเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของแหล่งข่าวประจำที่แตกต่างกันของผู้สื่อข่าว

แหล่งข่าวประจำ	ประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว	
	เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 55) (ร้อยละ)	ไม่เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 44) (ร้อยละ)
ทำเนียบรัฐบาล (N = 38)	25 (65.79)	13 (34.21)
รัฐสภา (N = 48)	22 (45.83)	26 (54.17)
อื่นๆ (N = 13)	8 (61.54)	5 (38.46)

$$X^2 = 3.6293$$

5. ประเภทสื่อที่ผู้สื่อข่าวการเมืองสังกัดมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว จากการทดสอบโดยการเปรียบเทียบอัตราร้อยละของผู้สื่อข่าวแต่ละสื่อกับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว ปรากฏว่า สัดส่วนของผู้สื่อข่าวโทรทัศน์มีการเปิดประเด็นข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมาคือผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 58.93 ผู้สื่อข่าวจากสื่อพิเศษ (สำนักข่าวและสื่อออนไลน์) ร้อยละ 46.66 และผู้สื่อข่าววิทยุ ร้อยละ 16.66 ตามลำดับ

และเมื่อทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (chi-square) เพื่อหาความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวในสื่อที่แตกต่างกัน พบว่า ผู้สื่อข่าวที่สังกัดสื่อต่างกัน มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ ($X^2 = 12.3741^*$) ดังนั้นประเภทสื่อจึงเป็นปัจจัยกำหนดประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าว (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและร้อยละเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเปิดประเด็นข่าวของผู้สื่อข่าวแต่ละสื่อ

ประเภทสื่อ	ประสบการณ์ในการเปิดประเด็น	
	เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 55) (ร้อยละ)	ไม่เคยเปิดประเด็นข่าว (N = 44) (ร้อยละ)
หนังสือพิมพ์ (N = 56)	33 (33.33)	23 (41.07)
โทรทัศน์ (N = 16)	13 (81.25)	3 (18.75)
วิทยุ (N = 12)	2 (16.66)	10 (83.34)
สื่อพิเศษ (N = 15)	7 (46.66)	8 (53.34)

$$X^2 = 12.3741^* \quad D.F. = 3 \quad P < .05$$

ตอนที่ 5 กรณีศึกษาการเปิดประเด็นข่าว

การวิจัยครั้งนี้ได้นำกรณีข่าวการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 ที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อ พ.ศ.2537 มาเป็นกรณีศึกษา โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการเปิดประเด็นข่าว เช่น ที่มาของประเด็นข่าว ยุทธวิธีการเปิดประเด็นข่าว ลักษณะของการนำเสนอข่าว แหล่งข่าวบุคคลหรือแหล่งข้อมูลต่างๆ และผลจากการเปิดประเด็นข่าวและนำเสนอข่าว ทั้งนี้โดยการสัมภาษณ์นายชัยวุฒิ พวงสุวรรณ ผู้สื่อข่าวประจำจังหวัดภูเก็ต หนังสือพิมพ์มติชน ซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวที่เปิดประเด็นข่าวดังกล่าว และนายประสงค์ รัตนวิสุทธิ ผู้ช่วยบรรณาธิการหนังสือพิมพ์มติชน ซึ่งเป็นผู้วางแผนกระบวนการทำข่าวและนำเสนอข่าวดังกล่าว

กรณีข่าวปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01

ตามที่รัฐบาลที่มีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี (2535-2537) ได้ประกาศนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาให้เร่งรัดการปฏิรูปที่ดินและการออกเอกสารสิทธิ เพื่อกระจายสิทธิการถือครองที่ดินให้เกษตรกรผู้ยากไร้ และเกษตรกรที่ครอบครองทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐประเภทต่างๆ โดยจะปรับปรุงกลไกการบริหารและการจัดการของรัฐ ตลอดจนจัดสรรงบประมาณให้สามารถครอบคลุมพื้นที่ได้โดยเฉลี่ยปีละประมาณ 4 ล้านไร่ ซึ่งนโยบายดังกล่าวนี้เป็นนโยบายสำคัญที่สุดของรัฐบาลและพรรคประชาธิปัตย์ แต่ในทางปฏิบัติของการแจกเอกสารสิทธิมิได้มีเฉพาะราษฎรที่เป็นเกษตรกรผู้ยากไร้เท่านั้นที่ได้รับ เพราะกลับมีเศรษฐีตระกูลดังหลายคนได้รับแจกเอกสารสิทธิด้วยเช่นกัน โดยเริ่มพบเหตุความผิดปกติจากการแจกเอกสารสิทธิที่จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดแรก และอีกหลายจังหวัดในเวลาต่อมา

ประเด็นปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดข้อโต้แย้งในเรื่องนโยบาย และข้อกฎหมายที่ได้รับความสนใจจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะทำให้เกิดกลายเป็นประเด็นปัญหาทางการเมืองภายในพรรคร่วมรัฐบาล โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเดียวกัน ต้องยอมลาออกจากตำแหน่งที่ตนรับผิดชอบอยู่ นอกจากนี้ด้วยประเด็นปัญหานี้เองรัฐบาลไม่สามารถทำให้เรื่องดังกล่าวกระจ่างขึ้นมาได้ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้าน ดังนั้น ส.ส.จากพรรคพลังธรรมทั้งหมดจึงขอลอนตัวจากการร่วมรัฐบาลกับพรรคประชาธิปัตย์ จนกลายเป็นสาเหตุสำคัญของการยุบสภาในที่สุด

ที่มาของประเด็นข่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวผู้เปิดประเด็นข่าวและทีมงานทำข่าวการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 ที่จังหวัดภูเก็ตเมื่อ พ.ศ.2537 พบว่าจุดเริ่มต้นของการเปิดประเด็นข่าวนี้มาจากการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 ให้แก่ราษฎรในจังหวัดภูเก็ตเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2537 จำนวน 486 ราย รวมพื้นที่ทั้งสิ้น 10,536 ไร่ 2 งาน 95 ตารางวา โดยนายสุเทพ เทือกสุบรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะนั้น) ที่มีได้มีเฉพาะราษฎรอันเป็นเกษตรกรผู้ยากไร้ แต่มีคนในตระกูลเศรษฐีชื่อดังของจังหวัดรวมอยู่ด้วยถึง 10 ตระกูล โดยเฉพาะนายทศพร เทพบุตร สามีนางอัญชลี เทพบุตร ส.ส.ภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งก็ได้รับแจกเอกสารสิทธิในครั้งนั้นด้วยเช่นกัน ถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ปกติ และไม่ชอบมาพากลอย่างยิ่ง

ด้วยความเป็นคนช่างสังเกตและจุกจิกต่อข่าว (nose for news) ของผู้สื่อข่าวประจำจังหวัดภูเก็ตของหนังสือพิมพ์มติชน ความไม่ชอบมาพากลดังกล่าวจึงถูกเปิดโปงเป็นประเด็นข่าวใหญ่เพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบ

ผู้สื่อข่าวได้ตั้งข้อสังเกตต่อเหตุการณ์อันกลายเป็นจุดเริ่มแรกของการเปิดประเด็นข่าวปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 ในจังหวัดภูเก็ต ครั้งนี้ดังนี้

'ก่อนจะถึงวันแจก ส.ป.ก. วันสองวัน บังเอิญได้พบกับบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับหนึ่งของที่นี่(จังหวัดภูเก็ต) และพูดคุยกันถึงเรื่องต่างๆไป เหตุการณ์ทั่วไป รวมถึงเรื่องที่จะมีการแจก ส.ป.ก.ด้วยว่า เขาได้ข่าวว่าคุณเจริญ (เจริญ ถาวรวงศ์) เลียบันสื่อ (บันลือ ตันติวิทย์) และคุณทศพร สามีคุณ อัญชลี เทพบุตร ได้รับ ส.ป.ก.ด้วย แม้แต่ตัวบรรณาธิการคนที่ผมคุยด้วยก็ได้ รับ ผมสงสัยว่าทำไมถึงได้ เขาบอกว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ผมว่ามันไม่น่าจะถูกต้องแจกกันง่ายๆ อย่างนี้ได้ยังไงกัน ทำไมคนรวยได้ด้วย ก็เลยตั้งเป็นคำถามในใจ ตั้งข้อสังเกตว่าเรื่องนี้ผิดปกติ' (เชยวุฒิ พวงสุวรรณ, สัมภาษณ์ : 27 ธ.ค. 2539)

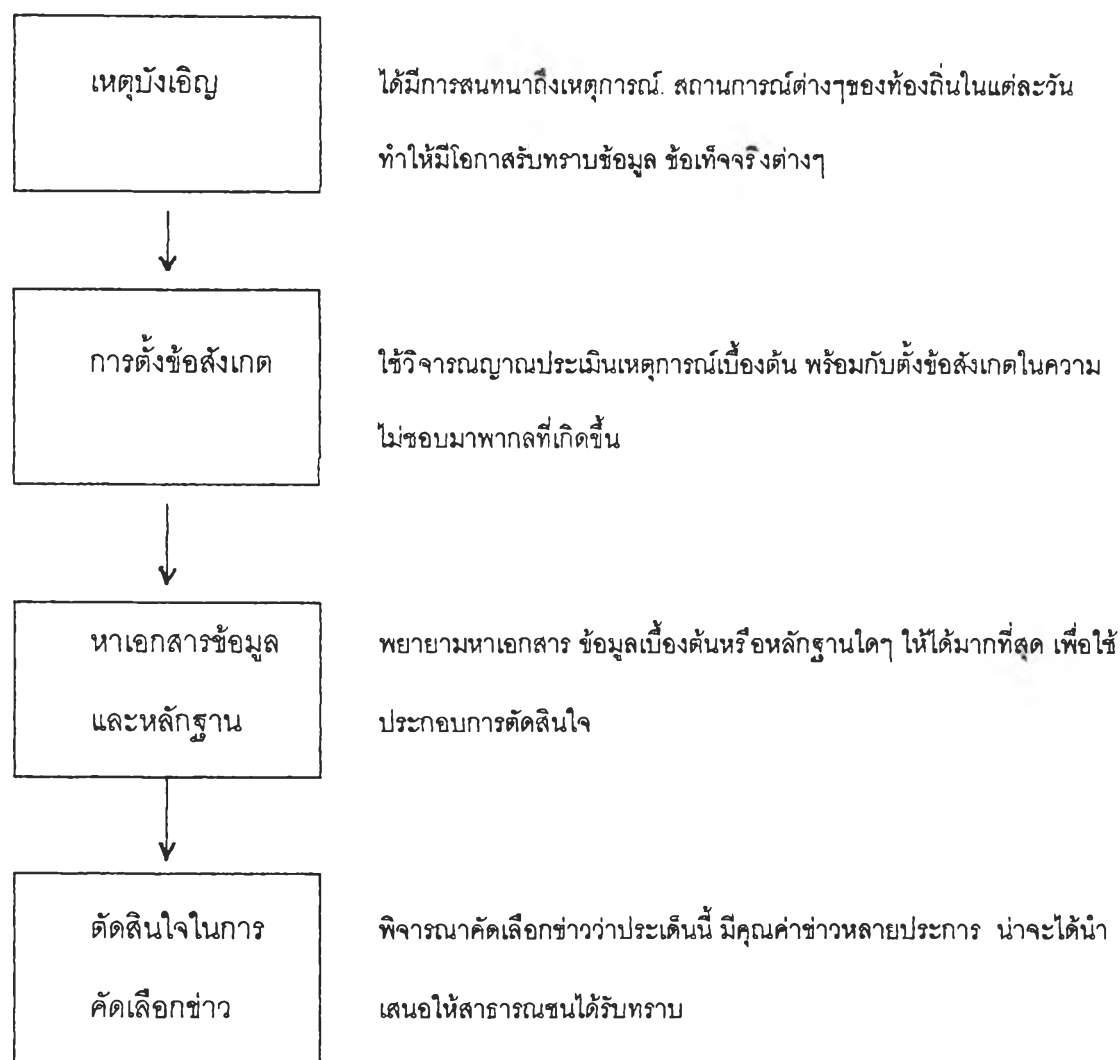
ภายหลังจากนั้น การสืบหาความจริงชุดข้อมูลเพื่อหาหลักฐานของความไม่ชอบมาพากลจึงได้เริ่มขึ้นทันที โดยมีการเตรียมการวางแผนการทำงานล่วงหน้าสำหรับการทำข่าวในวันแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 (วันที่ 19 พ.ย. 2537)

'ผมถามบรรณาธิการคนนั้นให้ทราบเวลาของพิธีมอบให้แน่ใจอีกครั้ง แล้วนึกดูว่าวันนั้นน่าจะมีขั้นตอนอะไรบ้างในพิธีการ ซึ่งคงมีการประกาศชื่อให้ออกไปรับทีละคน ก็เตรียมเทปไว้อัดตอนที่พิธีกรขานชื่อ แล้วก็ชื่อฟิล์มไว้ถ่ายรูปเพราะพวกนั้นผมรู้จักหมดใครเป็นใคร แต่พอถึงวันนั้นพวกนั้นไม่ได้ไปรับด้วยตัวเอง แล้วใครไม่ไปรับเขาก็ไม่ขานชื่อ ผมเลยไม่ได้ภาพไม่ได้เสียงจึงพยายามหารายชื่อคนที่รับ ส.ป.ก. ทั้งหมด แอบเอามาจากเจ้าหน้าที่ได้ชุดหนึ่ง ปีกใหญ่พอสมควร เขียนข่าวได้สองสามวัน' (ชัยวุฒิ พวงสุวรรณ , สัมภาษณ์ : 27 ธ.ค. 2539)

อย่างไรก็ตามในการเปิดประเด็นข่าวนอกเหนือจากไหวพริบ ปฏิภาณของผู้สื่อข่าวในการตั้งข้อสังเกตต่อเหตุการณ์แล้ว ยังต้องข่วงชิงความได้เปรียบด้านความเร็วในการนำเสนอด้วย นับเป็นเหตุผลสำคัญของการแข่งขันระหว่างสื่อ

'วันที่ผมไปทำข่าว ก็มีนักข่าวคนอื่น ๆ ด้วย นักข่าวบางคนก็พอจะรู้เรื่องบ้างแล้ว แต่ไม่มีรายชื่ออย่างที่ผมได้มา ผมเลยรีบส่งข่าว แฟกซ์ไปทั้งข่าว ทั้งรายชื่อ เพราะเชื่อว่าอีกไม่นานคนอื่นคงจะหารายชื่อได้ ถ้าไม่มีเอกสารเขาก็คงไม่กล้าเขียนข่าว เพราะมันไม่มีน้ำหนัก' (ชัยวุฒิ พวงสุวรรณ , สัมภาษณ์ : 27 ธ.ค. 2539)

ที่มาของประเด็นข่าว ส.ป.ก. 4-01

ภาพที่ 4 แผนภาพแสดงที่มาของการประเด็นข่าว ส.ป.ก. 4-01

แหล่งข่าวหรือแหล่งข้อมูล

กรณีปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ์ ส.ป.ก. 4-01 ที่จังหวัดภูเก็ต เป็นกรณีข่าวหนึ่งที่ทีมงานข่าวได้ให้ความสำคัญกับเรื่องแหล่งข่าวเป็นอย่างมาก ทั้งแหล่งข่าวประเภทเอกสาร ข้อมูล และแหล่งข่าวประเภทบุคคล

แหล่งข่าวประเภทเอกสาร ข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบการทำข่าวดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ เนื่องจากกรณีข่าวนี้เป็นประเด็นปัญหาในเรื่องข้อกฎหมาย กับแนวทางปฏิบัติจึงต้องมีการตีความ นอกจากนี้ยังเป็นนโยบายของรัฐบาล ที่มีเอกสารข้อมูลสามารถนำมาใช้อ้างอิงประกอบการเสนอข่าวมากมาย สำหรับทีมข่าว ทั้งในส่วนของกองบรรณาธิการ ทีมข่าวเฉพาะกิจ และผู้สื่อข่าวอื่นๆ ย่อมต้องพึ่งพาเอกสารข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจกับประเด็นปัญหาดังกล่าว เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้อง คำสั่งต่างๆ ที่ออกโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นโยบายของรัฐบาล หรือแม้แต่ผู้สื่อข่าวที่เปิดประเด็นข่าวนี้อีกใช้เอกสารรายชื่อของผู้ที่ได้รับ ส.ป.ก. 4-01 เป็นหลักฐานสำคัญในการเปิดประเด็น ซึ่งนายชัยวุฒิ พวงสุวรรณ ผู้สื่อข่าวที่เปิดประเด็นข่าวนี้อีก ย่อมรับว่าหากไม่มีเอกสารนี้แล้วก็จะอาจจะไม่สามารถเสนอข่าวได้ เพราะไม่มีน้ำหนักมากเพียงพอ โดยเอกสาร ข้อมูลสำคัญต่างๆ เหล่านี้ได้จากการค้นคว้าทั้งจากห้องสมุด, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, หน่วยงานต่างๆ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือได้มาจากแหล่งข่าวประเภทบุคคล

นอกจากแหล่งข่าวประเภทเอกสารแล้ว แหล่งข่าวประเภทบุคคลก็มีความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากผู้สื่อข่าวต้องทำหน้าที่ขุดคุ้ย สืบหาความคืบหน้า และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เพื่อนำเสนอข่าวในลักษณะต่างๆ เช่น ข่าวสัมภาษณ์ สัมภาษณ์พิเศษ รายงานข่าวที่ไม่ระบุชื่อแหล่งข่าว เป็นต้น โดยแหล่งข่าวบุคคลที่ผู้สื่อข่าวติดต่อในการทำข่าวนี้นั้นมีหลายฝ่ายด้วยกัน ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง, ข้าราชการประจำ, นักวิชาการ, นักกฎหมาย, ผู้ที่ตกเป็นข่าว เป็นต้น

พื้นที่ ส.ป.ก. ที่จังหวัดภูเก็ต ก็เป็นแหล่งข่าวประเภทสถานที่ ที่ผู้สื่อข่าวต้องเข้าไปสังเกตการณ์หาความจริงในสภาพแวดล้อมจริงที่เกิดขึ้น และบันทึกเป็นข้อมูลพื้นฐาน เนื่องจากเป็นสถานที่ที่เป็นเหตุเป็นปัญหาของกรณีข่าวดังกล่าว

ยุทธวิธีเปิดประเด็นข่าว

ในกระบวนการเปิดประเด็นข่าว ผู้สื่อข่าวภาคสนามได้ใช้วิจารณญาณประเมินและสรุปความเห็น โดยการตั้งข้อสันนิษฐานต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่นเดียวกับประเด็นข่าวการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 ในภูเก็ต ผู้สื่อข่าวที่เปิดประเด็นข่าวก็ตั้งข้อสันนิษฐานว่าการแจกเอกสารสิทธิน่าจะมีสิ่งเคลือบแคลง ไม่ชอบมาพากลหรือไม่ถูกต้องนัก ทำให้ผู้สื่อข่าวจำต้องพิสูจน์และหาคำตอบนั้นโดยไม่รอช้า โดยอาศัยคุณลักษณะเฉพาะตัว ประสบการณ์และความรู้ของผู้สื่อข่าวในการวางแผนการเปิดประเด็นข่าวและการทำข่าว

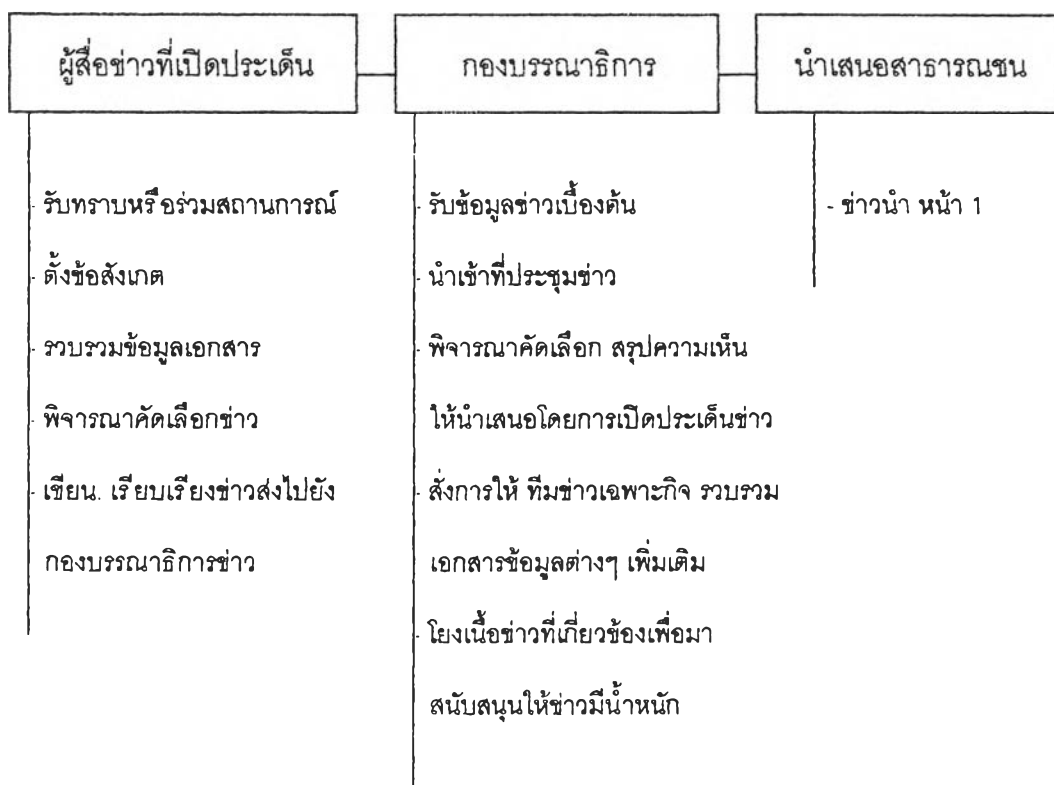
ประการแรก คือ การรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุดเพื่อที่จะทำให้ประเด็นที่ตัดสินใจจะนำเสนอมีน้ำหนัก มีคุณค่าด้านข่าวมากเพียงพอ ยังจะต้องชั่งชั่งความได้เปรียบระหว่างสื่ออื่นในปัจจัยเรื่องของความรวดเร็ว ความล้ำหน้าของข่าว จากนั้นประเด็นข่าวดังกล่าวก็จะถูกส่งมายังกองบรรณาธิการหรือส่วนกลางเพื่อพิจารณาคัดเลือกข่าว จัดลำดับความสำคัญของข่าวในแต่ละวันตามความเหมาะสม ทั้งนี้จะคำนึงถึงนโยบายด้านข่าวขององค์กรเป็นสำคัญ และดำเนินการวางแผนการเปิดประเด็นข่าว กระบวนการทำข่าวปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 ครั้งนี้ โดยผู้ช่วยบรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์มติชน ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบข่าวดังกล่าว ได้อธิบายถึงกระบวนการเปิดประเด็นข่าวนี้ไว้อย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

‘ในการเปิดประเด็นข่าวนี้อย่างไม่มีความสลับซับซ้อนมากนัก พอได้รับแฟกซ์จากนักข่าวภูเก็ต ผมอ่านแล้วตั้งข้อสังเกตจากเนื้อข่าวและเอกสารประกอบ เห็นว่าการที่จะนำที่ดิน ส.ป.ก. ไปให้กับคนที่มีฐานะร่ำรวยอยู่แล้วนั้นไม่น่าจะต้องชอบธรรมนัก น่าจะมีอะไรที่ไม่ชอบมาพากล ช่วงบ่ายมีการประชุมโต๊ะข่าวก็นำข่าวนี้อขึ้นมาคุยกัน ทุกคนมีความเห็นตรงกันว่าประเด็นนี้มีคุณค่าด้านข่าว และควรเลือกเป็นข่าวนำของวันนั้นมากกว่าข่าวอื่นๆ ที่มีอยู่’ (ประสงค์ รัตนวิสุทธิ, สัมภาษณ์ : 29 ธ.ค. 2540)

ด้วยเหตุผลของความผิดปกติและความไม่สอดคล้องระหว่างนโยบายกับแนวทางปฏิบัติ ทำให้ข่าวนี้มีคุณค่าข่าว กอปรกับที่หนังสือพิมพ์มติชนมีนโยบายด้านข่าวที่ให้ความสำคัญกับข่าวประเภทข่าวหนัก (hard news) เช่นเรื่องความผิดพลาดในการบริหารประเทศ ผิดหรือขัดต่อแนวนโยบายแห่งรัฐ กฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ประเด็นข่าวปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 จังหวัดภูเก็ตจึงเป็นประเด็นที่หนังสือพิมพ์มติชนให้ความสำคัญและคัดเลือกเป็นข่าวนำ

ปัญหาที่จังหวัดภูเก็ตกลับขัดแย้งกับคำกล่าวของนายกชวน (ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น) ที่ได้เดินทางไปร่วมพิธีมอบ ส.ป.ก.ที่จังหวัดหนองบัวลำภูที่บอกว่า ส.ป.ก. นั้นมีจุดประสงค์ที่จะมอบให้กับเกษตรกรผู้ยากไร้ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ทำให้กองบ.ก. สะดุด และเห็นว่าน่าจะขัดต่อนโยบาย จุดประสงค์และตั้งข้อสังเกตของความไม่ชอบมาพากลนั้น' (ประสงค์ รัตนวิสุทธิ , สัมภาษณ์ ; 29 ธ.ค. 2540)

ยุทธวิธีการเปิดประเด็นข่าว

ภาพที่ 5 แผนภาพแสดงยุทธวิธีในการเปิดประเด็นข่าว

กระบวนการทำข่าว

นับตั้งแต่วันแรกที่หนังสือพิมพ์ได้นำเสนอข่าวการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 กองบรรณาธิการข่าวต้องประชุมวางแผนเพื่อกำหนดทิศทางข่าว แง่มุมในการนำเสนอข่าวให้ชัดเจน การสืบหาขุดคุ้ยเพื่อหาข้อเท็จจริงและหาข้อยุติของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อนำเสนอต่อสาธารณชน โดยคุณประสงค์ รัตนวิสุทธิ ผู้ช่วยบรรณาธิการข่าว กล่าวถึงขั้นตอนดังกล่าวว่า

'ทันทีที่เปิดประเด็นข่าวไปก็ประชุมวางแผนการทำงานในวันเดียวกันนั้นเลย เพื่อกำหนดทิศทางข่าว แง่มุมต่างๆ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังต้องทำความเข้าใจในเรื่องข้อกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่ต้องนำมาใช้เป็นพื้นฐานของการทำข่าวนี้ด้วย ที่ประชุมก็เห็นว่าควรตั้งทีมข่าวเฉพาะกิจทีมหนึ่งขึ้นมาติดตามข่าวนี้โดยเฉพาะ ประกอบด้วย นักข่าวประจำกระทรวงเกษตรฯ , นักข่าวทำเนียบ และรัฐสภา ซึ่งทีมข่าวเฉพาะกิจนี้จะต้องรายงานความคืบหน้าของข่าวต่อกองบรรณาธิการข่าวที่คอยทำหน้าที่ประสานงานอย่างต่อเนื่อง'

ภายหลังจากที่วางกรอบการทำงานและกำหนดทิศทางข่าวแล้ว ทีมข่าวเฉพาะกิจจึงเริ่มต้นสืบค้นขุดคุ้ย ค้นหาความจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ได้ความคืบหน้าของข่าวมานำเสนอต่อสาธารณชนอย่างไม่รีรอ โดยผู้ช่วยบรรณาธิการข่าว ผู้ที่ดูแลรับผิดชอบสั่งการให้ทีมข่าวปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางเอาไว้

'พอเสนอข่าววันแรกไปแล้ว ผมได้สั่งการให้นักข่าวภูมิภาคที่ประจำอยู่จังหวัดต่างๆ ให้ติดตามตรวจสอบการแจก ส.ป.ก. ว่ามีกรณีเช่นเดียวกันที่จังหวัดภูเก็ตเกิดขึ้นที่ได้อีกบ้าง พร้อมกับได้สั่งให้เช็คราคาที่ดินในพื้นที่แจก ส.ป.ก. ว่ามีราคาสูงขึ้นบ้างหรือไม่ หลังจากนั้นก็เป็นวันจันทร์ซึ่งเป็นวันเปิดทำการของราชการเป็นวันแรกของสัปดาห์ จึงได้สั่งการทีมข่าวเฉพาะกิจให้หาข้อมูล เอกสารและค้นคว้าข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องจากหน่วยราชการต่างๆ ส่วนนักข่าวในพื้นที่หลักคือ ทำเนียบรัฐบาลและรัฐสภาไปสอบถามความเห็นของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง สมาชิกพรรคฝ่ายค้านและรัฐบาล รวมทั้งนักวิชาการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ พร้อมกับที่ให้ทีมข่าวเฉพาะกิจสืบหาข้อมูลจากแหล่งข่าวอื่น เพื่อหาความจริงและนำเสนออย่างต่อเนื่อง' (ประสงค์ รัตนวิสุทธิ , สัมภาษณ์ : 29 ธ.ค. 2540)

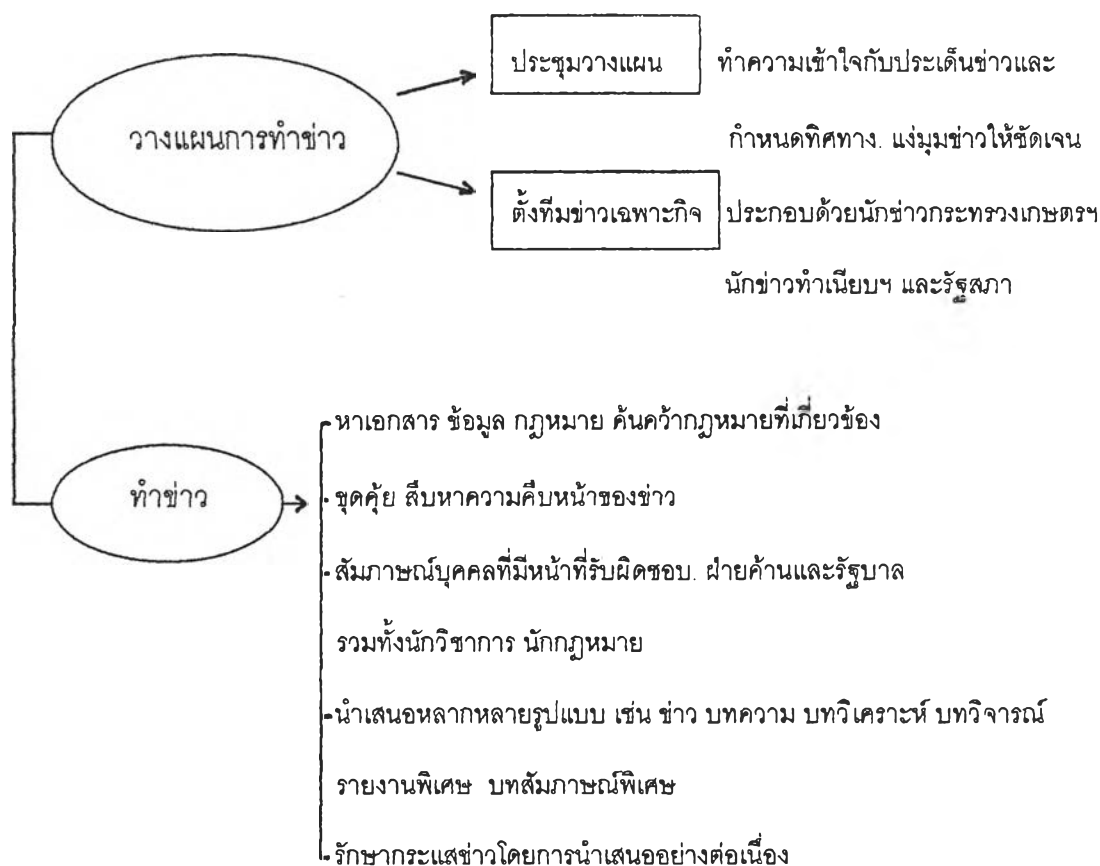
อย่างไรก็ตามสื่อมวลชนที่เป็นผู้เฝ้าประตูข่าวสาร (gatekeeper) ซึ่งเป็นผู้ใช้วิจารณญาณในการคัดเลือกกลั่นกรองข่าวสารเพื่อนำเสนอต่อสาธารณชน ยืนอยู่ตรงกลางระหว่างเหตุการณ์ความเป็นไปต่างๆ ในสังคมกับประชาชนผู้รับสาร ดังนั้นผู้สื่อข่าวในพื้นที่จึงเป็นปราการด่านแรกในการกลั่นกรองข้อมูลข่าว

สารนั้นๆ

' การเปิดประเด็นข่าวและทำข่าวก็เช่นเดียวกัน นักข่าวในพื้นที่หรือทีมงานข่าวจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นข่าวที่ตนเองทำและรับผิดชอบอยู่ และต้องเข้าใจทิศทางข่าว ตลอดจนมีพื้นฐานความรู้ในสายงาน เช่น ข้อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เพราะถ้านักข่าวหรือทีมข่าวหลงประเด็นหรือไม่รู้ว่่าเรื่องนั้นผิดปกติสามารถเล่นเป็นข่าวได้ ก็จะทำให้กลายเป็นอุปสรรคประการสำคัญของการเปิดประเด็นข่าว หรือการทำข่าวได้ ข่าวจะดีแค่ไหนอยู่ที่ไหวพริบและความรู้พื้นฐานของนักข่าวเอง '

(ประสงค์ รัตนวิสุทธิ , สัมภาษณ์ : 29 ธ.ค. 2540)

กระบวนการทำข่าว

ภาพที่ 6 แผนภาพแสดงขั้นตอนของกระบวนการทำข่าว

สำหรับกระบวนการในการทำข่าวปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 จังหวัดภูเก็ตของกองบรรณาธิการข่าวหนังสือพิมพ์มติชนได้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบของข่าว บทความ บทสัมภาษณ์ บทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ บทสัมภาษณ์พิเศษ ตลอดจนตีพิมพ์เอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อติดตามความคืบหน้าของสถานการณ์และรักษากระแสของข่าวให้ดำเนินต่อไป จนกระทั่งเกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยข้อเขียนทั้งหมดนี้จะเป็นไปตามทิศทางข่าวและแง่มุมข่าวที่ได้วางแผนไว้ สามารถแบ่งช่วงของการนำเสนอได้เป็น 3 ช่วง คือ

1. ช่วงเปิดประเด็นข่าว
2. ช่วงสืบหาความคืบหน้าและรักษากระแสข่าว
3. ช่วงเกิดการเปลี่ยนแปลง

1. ช่วงเปิดประเด็นข่าว

ภายหลังจากที่กองบรรณาธิการข่าวตัดสินใจเปิดประเด็นข่าวการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. 4-01 ที่ไม่ชอบมาพากลให้สาธารณชนทราบ ได้นำเสนอเป็นข่าวนำ หน้า 1 วันที่ 20 พ.ย. 2537 ซึ่งเป็นวันแรกของการเสนอข่าวโดยพาดหัวว่า “ไล่แจก ส.ป.ก. เศรษฐี 10 ตระกูลดังภูเก็ต” “ชวน” กลับย้ำปฏิรูปที่ดินช่วย “คนจน” และหลังจากวันนั้นได้มีการเสนอรายละเอียดของข่าวและข้อมูลที่น่าสนใจ เพิ่มเติมให้ผู้อ่านเริ่มทำความเข้าใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

การนำเสนอในช่วงเปิดประเด็นข่าวซึ่งเป็นช่วงสั้นๆ ของการรายงานถึงที่มาของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ข่าวที่น่าสนใจ และต้องมีเนื้อหาข่าวที่มีน้ำหนักมากเพียงพอจึงจะทำให้ข่าวดังกล่าวเป็นกระแสข่าวที่น่าติดตามหาบทสรุปของเหตุการณ์ การนำเสนอในช่วงแรกจึงมีการตีพิมพ์เอกสาร ข้อมูลสำคัญประกอบการเสนอข่าว เช่นเดียวกับ กรณีข่าวการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 ในจังหวัดภูเก็ต ที่ได้นำเสนอว่ามีความผิดปกติ แสดงถึงความไม่ชอบมาพากลซึ่งขัดแย้งกับนโยบายของรัฐบาลและกฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จึงได้ตีพิมพ์คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ในวันที่ 21 ตุลาคม 2535 ในข้อ 4.2.4 , พรบ.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2532 ในมาตรา 4 และสรุปผลการดำเนินงานของรัฐบาลชวน หลีกภัย ครบรอบ 2 ปี ในเรื่องการเร่งรัดการปฏิรูปที่ดินและการเอกสารสิทธิ รวมทั้งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเป็นเกษตรกร พ.ศ.2535 นอกจากนี้ยังตีพิมพ์เอกสารรายชื่อของเศรษฐีตระกูลดังจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับ ส.ป.ก.4-01

ในขณะที่ได้มีการเสนอในรูปข่าว หน้า 1 ตั้งแต่วันแรกของการเปิดประเด็นข่าวในลักษณะของข่าว นำ (lead) ต่อจากนั้นก็เสนอเป็นข่าวรอง หน้า 1 โดยตลอด ทั้งรายงานความคืบหน้ารายละเอียดของเหตุการณ์ ข่าวสัมภาษณ์จากฝ่ายค้านและรัฐบาลผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รวมถึงนักวิชาการ นักกฎหมายที่ออกมาแสดงความคิดเห็นชี้ชัดว่าการแจก ส.ป.ก. ครั้งนี้ ผิดเจตนารมณ์ของกฎหมาย (ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 แสดงรายละเอียดการนำเสนอเนื้อหาในช่วงเปิดประเด็นข่าว

วันที่	ลักษณะข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทอื่นๆ
20 พ.ย. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “ไล่แจกส.ป.ก. เศรษฐี 10 ตระกูลดัง ภูเก็ต ชวนกลับยับยั้งปฏิรูปที่ดิน ช่วยคนจน”	-	-
21 พ.ย. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แจกที่ดินเศรษฐีภูเก็ตคนจนน้ำลายสอไรละล้าน”	-	-
22 พ.ย. 37	-	- คำแถลงนโยบายกรมต่อรัฐสภา วันที่ 21 ต.ค. 2535 ข้อ 4.2.4 - พรบ. การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2532 มาตรา 4 - สรุปผลการดำเนินงานของรัฐบาลชวน หลีกภัย ครบรอบ 2 ปี - รายชื่อเศรษฐีดังของภูเก็ตที่ได้รับ ส.ป.ก. และจำนวนที่ดินที่ได้รับ	-
23 พ.ย. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ผู้ว่าภูเก็ตตั้งกรรมการสอบ ฝ่ายค้านซักฟอกสุเทพ ยาชวนแจกที่เศรษฐี”	-	-
24 พ.ย. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แจก 4 จังหวัดภาคใต้ ออกส.ป.ก. มีเงื่อนไข”	-	-
25 พ.ย. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แจก รัฐบาลตีความมั่ว-ปูดอีกทีลพบุรี กฎหมายปฏิรูปที่ดิน ชี้ชัดเศรษฐีไม่มีสิทธิ์!	- พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักการ และเงื่อนไขในการเป็นเกษตรกร	-

2. ช่วงสืบหาความคืบหน้า และรักษากระแสข่าว

ช่วงของการนำเสนอข่าวนี้นี้จะดำเนินไปตามแผนงานในการทำข่าวที่กองบรรณาธิการได้วางไว้ ประกอบกับทีมข่าวเฉพาะกิจที่ติดตามหาความคืบหน้าของสถานการณ์อย่างใกล้ชิด แต่ขณะเดียวกันหากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ยังไม่มีคืบหน้าหรือเกิดความเปลี่ยนแปลงใดๆ จึงอาจจะนำเสนอข้อเขียนประเภทอื่นที่นอกเหนือไปจากความซ้ำซากจำเจของข่าวสัมภาษณ์ เช่น บทความ บทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ รายงานพิเศษหรือการสัมภาษณ์พิเศษ ตลอดจนเอกสารสำคัญอื่นๆ ที่น่าสนใจตามกระแสของข่าวในช่วงนั้น

อย่างไรก็ดีเมื่อความน่าสนใจของเนื้อหาข่าวลดลงหรือยังไม่มีคืบหน้าอื่นใดเพิ่มเติม ตำแหน่งการนำเสนอข่าวก็จะเปลี่ยนแปลงไปโดยลดความสำคัญลงจากข่าวหน้า 1 เป็นข่าวรอง ข่าวหน้าใน หรือข่าวสั้นบ้างตามเนื้อหาข่าว แต่ยังคงรักษากระแสข่าวให้ดำเนินต่อไปจนกระทั่งถึงบทสรุปของข่าว โดยการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของแหล่งข่าวที่เกี่ยวข้องตามสถานการณ์ข่าว แต่ทันทีที่มีความคืบหน้าหรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่ง ข่าวนี้จะได้เลื่อนความสำคัญกลับขึ้นมาทันที พร้อมกับการนำเสนอข้อเขียนประเภทอื่นๆ ประกอบ (ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 แสดงรายละเอียดการนำเสนอเนื้อหาในช่วงสืบหาความคืบหน้าและรักษากระแสข่าว

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
26 พ.ย. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “ซีซ่องแจ่งจับ 3 รมต. ชัดกฎหมายปฏิรูป สุเทพคุยขอเปิดอภิปราย ตัวเองผิดลาออก”	-	-
27 พ.ย. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “หมอบประเวศจีรัฐบาลรับผิดชอบ-โป่งใส สุเทพโวยโดน รุมตี ชูพัดคະหนังสือพิมพ์”	- พรบ.ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2532 มาตรา 30	-
28 พ.ย. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “พ้อเหน้อยมา-ส.ป.ก.จับบุรีพิลึก ขวนให้ตามสุเทพ ปฏิรูปที่ดินเพื่อใคร”	-	- สัมภาษณ์พิเศษว่าที่ ร.ต.ไพโรจน์ สุวรรณฉวี
29 พ.ย. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ปชป.ส่งถอย คีกล.ป.ก. ขวนตั้งกก.สอบ-ยึดคืน”	-	- บทวิเคราะห์ นำพรบ.ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ มาวิเคราะห์ตีความ
30 พ.ย. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “ฝ่ายค้านลงมา ดินดเชือดนิพนธ์-สุเทพ 14 ฐ.ค. สั่งรื้อ ส.ป.ก.ทั่วปท.ให้ถอนสิทธิ์เศรษฐกิจ”	-	-
1 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “กรรมวิธีการ รุมยำแจกที่เศรษฐกิจเกิด บ.ยักษ์ชนชื่อ พนง.สุบส.ป.ก.นับพันไร่”	- คำแถลงของกธ.เกษตรฯ คำต่อ คำ	-
2 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “นิพนธ์เตรียม รื้อใหญ่-บุกฎเกิดพิสุจน์ ทบทวนมติกรม. ปิดช่องเศรษฐกิจสุบป่า”	- มติกรม.วันที่ 4 พ.ค.36 เรื่องหลัก การและวิธีการพิจารณาแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับที่ดินป่าไม้	- รายงานพิเศษ ‘กรณี การแจก ส.ป.ก 401 โดยรามิล กาญจันดา
3 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ยันที่ทศพร สามารถทำรี สอรัตได้ สุเทพแฉรายชื่อชุด แรก พอ-เมียกลุ่ม16 รับส.ป.ก.”	-	-
4 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ฝ่ายค้านได้สุ เทพปกปิดความชั่วร้าย แฉอีกมติกรม.เร่ง ปฏิรูปหวังผลงาน-ทำลายป่ายับ”	-	- รายงานพิเศษ แสดง รายละเอียดจำนวนพื้นที่ 12 เศรษฐีได้รับ ส.ป.ก.

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
5 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ตกเดือด ส.ป.ก.ภูเก็ต พบพิรุณ-สังฆอน 3 ตระกูลดัง”	-	-
6 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แฉบันทึกลับ คนจนไม่มีสิทธิ์ ส.ป.ก.สุราษฎร์โผล่มีพิรุณ”	-	-
7 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “สุเทพ-นิพนธ์ ชิงลาออก”	- ประวัตินายสุเทพ เทือกสุบรรณ - คำแถลงลาออกของนายสุเทพ (คำต่อคำ)	- สัมภาษณ์พิเศษนายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ รมว. เกษตรฯ - รายงานพิเศษกรณีที่นายสุเทพ ลาออก
8 ธ.ค. 37	-	-	- บทความ หน้า 32 โดยพล.อ.หาญ ลีลา นนท์ - สัมภาษณ์พิเศษนายสุชาติ ตันเจริญ
9 ธ.ค. 37	-	-	-
10 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “สงมดีแจกที่ดินเศรษฐกิจความ ทนส.ป.ก.อภัยไฉนไหว บิ๊กสภาพัฒน์ออก”	-	-
11 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แฉ กรม สังกักม.ปฏิรูปให้นายทุนสูบทำเหมือง”	- หนังสือจากสำนักเลขาธิการฯ กรม. ถึง รมว.เกษตรฯ	-
12 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แฉต้นตอจัดเขตส.ป.ก. มั่ว ป่าไม้ขีดส่งเดชนบนแผนที่”	-	-
13 ธ.ค. 37	-	- บันทึกของนายนิพนธ์ (รมว. เกษตรฯ)ถึงเลขาธิการฯ กรม. เพื่อขอ แก้ไขมติกรม.	-
14 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “ยันถ้ารับเก้าอี้ใหม่เขาไปยิงเป้า นิพนธ์ออกแล้ว สั่งลุยต่อ รือส.ป.ก.	-	-
15 ธ.ค. 37	-	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
16 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “เร่งออกส.ป.ก. เขตอุทยาน-รักษาพันธุ์สัตว์ หลักฐานมัดสุเทพสังเจื่อนป่าอนุรักษ์”	- เอกสาร คำสั่งของนายสุเทพ ถึงกรมป่าไม้	-
17 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “เฉลิมทำปชป. ออกทีวีได้ส.ป.ก. ชวนไวยปายสีแม่ถ้วนห่วงคนแก่อายุสั้น”	-	-
18 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “แม่ถ้วนไม่วิตกถูกปายสี ปชป. แจงจับเฉลิมแล้ว”	-	- สัมภาษณ์พิเศษ แม่ถ้วน
19 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “น้ำชาติของค.ม.ส.ป.ก.เอง ซ้ำอยู่ในมือปชป.แล้ว همین”	-	-
20 ธ.ค. 37	-	-	-
21 ธ.ค. 37	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “จัดประชุมใหญ่แก้กม.ปิดช่องหากิน จุรินทร์พินนายทุนกว่านซื้อที่รอ ส.ป.ก.”	-	-
22 ธ.ค. 37	-	-	- รายงานพิเศษกรณีแม่ถ้วนถูกใส่ร้ายรับ ส.ป.ก. โดยจิรศักดิ์ จาตุรพรพิพัฒน์
23 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ชาติพัฒนา รื้อมติกรม.หยุดออกเอกสารสิทธิ์ ฟันเพิ่มอีก 10 รายเศรษฐกิจรับส.ป.ก.ฉาว”	-	- รายงาน 'ดาบแรก' กระทบการการเกษตร เพิกถอน ส.ป.ก.เศรษฐกิจ ภูเก็ตยึดสมบัติชาติคืนประชาชน
24 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “อีดีจวบ ยึกยักแบ่งงาน”	-	- รายงาน 'ผ่าแผนปฏิรูปที่ดิน ป่าผืนนี้ยังพอมี่ที่ว่าง'
25 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “บรรหารให้ ส.ส.ลุยเก็บข้อมูล ส.ป.ก.แฉ สสส. ขอประชามติเพิกถอนสิทธิ์เศรษฐกิจ”	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
26 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "อีดีตั้งกก. ปรึกษาแกส.ป.ก.ตั้งผู้เชี่ยวชาญร่วมทีม สอบ"	-	-
27 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "อีดีจับออก กฎ 4 ข้อคุมจรินทร์ ส่งกฤษฎีกาตีความส. ป.ก.กลุ่ม 16 เดินสายย้ำปชป."	- บันทึกข้อความจากนายประจวบ (รมว.เกษตรฯ) ถึง นายจรินทร์ (รมช.เกษตร)	-
28 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "เฉลิมชนสุ เทพมันังัดหลักฐานพาดแหลก"	-	-
29 ธ.ค. 37	ข่าวหน้า หน้า 1 พาดหัวว่า "ดุสิตโพลสุเทพ ชนะเฉลิม สุวัจน์วิ้งแก่รายงานส.ป.ก."	-	-
30 ธ.ค. 37	-	-	-
31 ธ.ค. 37	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "จรินทร์ ตั้ง 7 กรรมการสอบออกส.ป.ก.ภูเกิด"	-	-
1 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 16 พาดหัวว่า "ชวน โอด อย่าจ้องแต่ค่ากรณีส.ป.ก."	-	-
2-3 ม.ค. 38	-	-	-
4 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "อีดีไม่กล้า แยมชื่อ 10 นายหัวภูเกิด สุเทพรบทำสน นท.แจงส.ป.ก.อภัยศ"	-	-
5 ม.ค. 38	-	-	-
6 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 13 พาดหัวว่า "จรินทร์ชี้ ส.ป.ก.ส่งระเบียบเอกสารสิทธิ์ตีความ มารุ่กำหนดวันอภิปรายไม่ไว้วางใจ 17-19 พ.ค."	-	-
7 ม.ค. 38	-	-	-
8 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 12 พาดหัวว่า "คณะทำงาน ฝ่ายค้านลุยส.ป.ก."	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
9 ม.ค. 38	-	-	-
10 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 10 พาดหัวว่า “สนั่นเดือน ชาติพัฒนาหุบปากเรื่อง ส.ป.ก.”	-	-
11 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 3 พาดหัวว่า “ประจวบ- สุรินทร์ โยนลูกตีความ ส.ป.ก.	-	-
12 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “คณบดีวน ศาสตร์แถลงสอบรัฐบาลเร่งรัดส.ป.ก.จน อื้อฉาว”	-	-
13 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 15 พาดหัวว่า “อาทิตย์สั่งรื้อ สอบสิทธิส.ป.ก.ใหม่”	-	-
14 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 10 พาดหัวว่า “ประจวบชี้ ประกาศเขตปฏิรูปใหม่ก่อนแล้ง”	-	-
15 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 10 พาดหัวว่า “ประจวบขอ 3 เดือนเคลียร์ส.ป.ก.”	-	-
16 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 10 พาดหัวว่า “กล่อม ไฟโรจนริบวิปิดปากแฉส.ป.ก.”	-	-
17 ม.ค. 38	-	-	- บทความ โดยนิยม ติวุตตานนท์
18 ม.ค. 38	-	-	-
19 ม.ค. 38	ข่าวหน้า หน้า 1 พาดหัวว่า “ฝ่ายค้านเจือที เด็ดส.ป.ก. ไม่ยอมค้ายข้อมูลฉาว”	-	- บทความ โดยนพ ดล กระณีภา
20 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “กรมป่าไม้แฉ เทพเทือก บีบเร่งมอบ 44 ล.ไร่ใน 6 เดือน”	-	-
21 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ปปป.แหง ไม่กล้าแตะส.ป.ก. อ้างเหตุผลกลัวสอบ สวนซ้ำซ้อน”	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
22 ม.ค. 38	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า “ปป.ยันสอบต่อส.ป.ก.ร้องเรียนทุจริตทั่วปท.”	-	-
23 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “เผยบึกชาติพัฒนา บัณฑิตกรรมการ แก่ 2 ข้อถอนส.ป.ก.”	-	-
24 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “กรรมการกรกลับล้า! แห้งไม่กล้าถอนส.ป.ก.”	-	-
25 ม.ค. 38	-	-	- รายงานพิเศษ 'กรรมการแปลงสารแบบอภัยศ ส.ป.ก. หลังเสียบ'
26 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ยึดที่ดินส.ป.ก.คืน 12 เศรษฐีภูเก็ท หมายหัวอีก 20 ราย	-	-
27 ม.ค. 38	-	-	-
28 ม.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 10 พาดหัวว่า “ส.ป.ก.เรียกนิติกรในถึงคุยด่วน”	-	-
29 ม.ค. 38	-	-	- รายงานพิเศษ 'แฉหลักฐานเทพเทือก ดันแก้ระเบียบเปิดช่องนายทุน'
30 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ประกาศิตชาติพัฒนาชำระส.ป.ก. ก่อนเปิดสภาลดขัดแย้งปปป.”	-	- รายงานพิเศษ 'ยื่นรายนโยบายเกษตรกรปมปัญหา ส.ป.ก.4-01 ภูเก็ต
31 ม.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “สุวัจน์ ทูบโต้ส.ป.ก.ฉาวพลากระด้นนโยบาย”	-	-
1 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ปปป.ตั้งรับศึกส.ป.ก.เต็มที แจกเทพสุเทพได้เฉลิมให้ ส.ส.ท่องเที่ยวเชียร์ชาวบ้าน”	-	- บทความวิจารณ์ 'ตั้งเรื่องส.ป.ก. รอคาลปกครองโดยนิยม ติวูดานนท์

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
2 ก.พ. 38	-	-	-
3 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "จรัญทรืบริบตัว เลขส.ป.ก.เวอร์ อ่างเอกสารพร้อมไม้ทัน แจก"	-	-
4 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "ฝ่ายค้านจ้อง ฟันปั้นตัวเลขส.ป.ก. ขวนเหินบริฐบาลไม้ โกงจนทหารปฏิวัติ"	-	-
5-7 ก.พ. 38	-	-	-
8 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "ทีมกม.อีดีทุบ โต๊ะเปรี้ยว คนรวยไม่มีสิทธิรับส.ป.ก. เสนอ สอบย้อนหลังไม่ถูกต้องเพิกถอน"	- บันทึกข้อความจากคณะที่ ปรึกษากฎหมายถึง รมว.เกษตรฯ	-
9-10 ก.พ. 38	-	-	-
11 ก.พ. 38	-	- บันทึกเหตุผล หลักการและข้อ เสนอแนะของคณะที่ปรึกษา กฎหมายของ รมว.เกษตรฯ	- รายงาน 'บทสรุป นิยาม 'เกษตรกร' มือ กฎหมาย 'อีดีจบ มัด คอปชป.'
12 ก.พ. 38	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า "ชี้บักเกษตร ถือหุ่นบ.รังวัด ชัดกฎหมายปฏิรูปที่ดิน"	-	-
13 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "น้ำชาติขอ ไพโรจน์พักปากจอมแจยันตายดีกว่าเลิก พูดส.ป.ก."	-	-
14 ก.พ. 38	-	-	- รายงานพิเศษ 'บัก เกษตร' หุ่นใหญ่บ. รังวัดคู่สัญญา ส.ป.ก. ชัดกม.คุณธรรม?
15 ก.พ. 38	-	-	-
16 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "กรรมาธิการ เกษตรฯจูนเขาธิการส.ป.ก.ดึงข้อมูลไม่ยอม แจก"	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

17 ก.พ. 38	-	-	-
18 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ยันไม่ย้าย เลขาฯส.ป.ก.หุ่ยใหญ่บริษัทวังวัดนัดเค็ลียร์ ปลัดเกษตรฯ”	-	-
19 ก.พ. 38	ข่าวสั้น หน้า 13 พาดหัวว่า “มนตรีคุมมีที เด็ดเตรียมแจส.ป.ก.!”	-	-
20 ก.พ. 38	-	-	-
21 ก.พ. 38	ข่าวรองหน้า 1 พาดหัวว่า “ไฟโรจน์แจ หลักฐานใหม่ให้ออกหนังสืออนุญาตทำ ประโยชน์ก่อนปฏิรูป”	-	-
22 ก.พ. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ไตรรงค์วิวก ใส่เด็กน้ำ พลาดมาเจอตะก้านคอ”	-	-
23 ก.พ. 38	ข่าวหน้า หน้า 1 พาดหัวว่า “จรีนทร์ยึดคืน ส.ป.ก.ภูเก็ต 6 เศรษฐี-พ่อลูกเทพบุตร”	-	-
24 ก.พ. 38	-	-	-
25 ก.พ. 38	ข่าวสั้น หน้า 12 พาดหัวว่า “สุเทพเดือด ยันเศรษฐีมีสิทธิรับส.ป.ก.”	-	-
26 ก.พ. 38	ข่าวสั้น หน้า 13 พาดหัวว่า “ซีเพิกถอน ส.ป.ก.ภูเก็ตขัดกฎหมาย”	-	-
27 ก.พ. 38	-	-	-
28 ก.พ. 38	-	-	- บทวิเคราะห์ * ตาม ล่า ตามล้าง ส.ป.ก. 4- 01 พลิกสถานการณ์สู่ เกมรุก * โดย สมพันธ์ เดชะอธิก
1 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ชนไฟเขียวตี ความส.ป.ก.จรีนทร์ขวางอ้างขัดเงินแล้ว”	- หนังสือจากรมว.เกษตรฯ ถึง นายกฯ เรื่องหารือปัญหาข้อ กฎหมายตาม พรบ.การปฏิรูปที่ ดินเพื่อเกษตรกรรม	-
2 มี.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 15 พาดหัวว่า “ปชป.จัด ปราศรัยใหญ่ชม.ถกต่อส.ป.ก.”	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
3 มี.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 15,16 พาดหัวว่า “แจกรัฐเงิน ละครลดกระแสส.ป.ก.”	-	- บทความพิเศษ “ปัญหา ส.ป.ก.4-01ในสายตาผู้ แจก ส.ป.ก.4-01
4 มี.ค. 38	-	-	- บทความ “จาก ส.ป.ก.4-01 ถึง พร.281 ผลงานอภิปราย ? โดย อัมรินทร์ คอ มันตร์
5 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “นำชาตินัดคุย ชวณวันนี้ ดับกระแสขัดแย้งส.ป.ก.”	-	-
6 มี.ค. 38	-	-	-
7 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ชวณส่งส.ป.ก. ให้กฤษฎีกาตีความ”	-	-
8 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “เผย 6 ประเด็นตีความส.ป.ก.นายกฯสั่งคลี่คลายที่ 10 ล.ไร่”	-	-
9 มี.ค. 38	-	- จดหมายของนายกฯ ถึงคณะ กรรมการกฤษฎีกาให้ตีความ 6 ประเด็นคำถาม	-
10-14มี.ค.38	-	-	-
15 มี.ค. 38	-	- รายชื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา ชุดใหญ่	- บทความพิเศษ 6 ประเด็นคำถามที่ยังมี ข้อเคลือบแคลง
16 มี.ค. 38	ข่าวสั้น หน้า 12 พาดหัวว่า “เผย 6 ประเด็น ตีความส.ป.ก.นายกฯสั่งคลี่คลาย ที่ 10 ล.ไร่”	-	-
17 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “กฤษฎีกานัด ลงมติส.ป.ก.จาว 23 มี.ค.นี้”	-	-
18-23 มี.ค.38	-	-	-
24 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “กฤษฎีกาตี ความส.ป.ก. รัฐบาลผิด-สั่งรื้อทั่วประเทศ”	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะของข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่างๆ
25 มี.ค. 38	-	-	- บทความ 'อะไรที่ รัฐบาลพึงกระทำหลัง กฤษฎีกาตีความ ส.ป.ก.' โดยนิยม ติว ตานนท์ - บทความ 'คนรวบ มีสิทธิ์รับ ส.ป.ก. 4-01 ต่อเมื่อ...'
26 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "เทพเทือกไม่ สนกฤษฎีกา ยันแจกสิทธิส.ป.ก.ถูกต้อง"	-	-
27 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "น้ำเค็ม เคลียร์ส.ป.ก. สนั่นจับไฟโรจน์ไปแอฟริกา"	-	-
28 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "ส.ป.ก.ไม่ ระคายผิวปชป. ไตรรงค์ลั่นกู้ออกไวย"	-	-
29 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "ชวนปิดผลตี ความส.ป.ก.ไม่ยอมรับเป็นมติกรม."	-	-
30 มี.ค. 38	ข่าวหน้า หน้า 1 พาดหัวว่า "อิตีจวบหรือ ส.ป.ก.ใหม่หมดตั้งแต่ปี 32 ทั่วประเทศ"	- เอกสารสรุปผลการตีความของ คณะกรรมการกฤษฎีกาถึงนายกฯ	- บทความ 'ประ ชาธิปัตย์อย่าปิด อุจจาระของตนให้คน อื่นรับ' โดย นิยม ติว ตานนท์
31 มี.ค. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "ที่ปรึกษาเสธ. หนักันรับส.ป.ก.จาวทำปณปี"	-	-
1 เม.ย. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "ปชป.ถก เครียดรับมือส.ป.ก.อิตีจวบประกาศผิดให้ ถอน"	-	-
2 เม.ย. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า "อิตีจวบถอน แนส.ป.ก.เศรษฐกิจ เสนาโหวเตรียมถล่มกลาง สภา"	-	-

ตารางที่ 31 (ต่อ)

3-11 เม.ย. 38	-	-	-
12 เม.ย. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ลุดอน ส.ป.ก.เกิดอีก 6 รายรองดาบ”	-	-
13 เม.ย. 38	-	-	- รายงาน หน้า 2 ‘อิน ไซด์’ ครม. ผ่านมาตรการ รื้อ ส.ป.ก.4-01
14-15 เม.ย. 38	-	-	-
16 เม.ย. 38	ข่าวสั้น หน้า 2 พาดหัวว่า “ได้ฤกษ์สั่ง ถอนส.ป.ก.เศรษฐกิจ”	-	-
17-18 เม.ย.38	-	-	-

3. ช่วงเกิดการเปลี่ยนแปลง

การนำเสนอประเด็นข่าวที่มีที่มาของความไม่ถูกต้องชอบธรรม บางประเด็นปัญหาอาจจะมีบทสรุปที่ดี คือเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ความไม่เป็นธรรมหรือปัญหาได้รับการแก้ไข แต่บางประเด็นก็อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สำหรับประเด็นปัญหาการแจกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.4-01 ที่เกิดก็เช่นเดียวกัน จากการติดตามและนำเสนออย่างต่อเนื่องของทีมข่าว ทำให้มีคำสั่งเพิกถอนเอกสารสิทธิที่แจกให้เศรษฐกิจของภูเก็ตในที่สุด นอกจากนี้ประเด็นข่าวดังกล่าวยังทำให้กลายเป็นต้นเหตุของความไม่เป็นเอกภาพในพรรคร่วมรัฐบาล เมื่อฝ่ายค้านยื่นขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ทำให้พรรคพลังธรรมตัดสินใจถอนตัวจากการร่วมรัฐบาลทันทีหลังจากที่ได้ฟังคำอภิปรายของฝ่ายค้าน จนกระทั่งในที่สุดนายกรัฐมนตรี (ชวน หลีกภัย) ต้องประกาศยุบสภาก่อนลงมติ (ในวันที่ 19 พ.ค. 2537)

หลังจากที่ได้เพิกถอนสิทธิคนรายรับ ส.ป.ก. ไปแล้ว เนื่องจากประเด็นข่าวดังกล่าวนี้ มีผลกระทบอย่างรุนแรง จนทำให้กลายเป็นประเด็นทางการเมือง ดังนั้นการนำเสนอในช่วงหลังจึงแตกเป็นประเด็นข่าวอื่นๆ ที่สื่อมวลชนต้องเฝ้าติดตามต่อไป (ดังรายละเอียดในตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 แสดงรายละเอียดการนำเสนอเนื้อหาในช่วงเกิดการเปลี่ยนแปลง

19 เม.ย. 38	ข่าวหน้า 1 พาดหัวว่า “นำร่องพร้อม 4 เศรษฐกิจเกิด อีก 6 รายรองลงดาบ ถอนส.ป.ก.สามี่ อัญชลี ยึดคืนรวดเดียว 98 ไร่	- คำสั่งของสนง.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่องการเพิกถอนหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินจ.ภูเก็ต	- รายงานพิเศษ ‘เพิกถอน ส.ป.ก.4-01 สีเศรษฐกิจต้องเคลียร์ปัญหาคาใจต่อ’
20 เม.ย. 38	-	-	- บทวิจารณ์ ‘ระวังลูกเล่นของรัฐบาลในการสั่งเพิกถอน ส.ป.ก.4-01’
21-22 เม.ย. 38	-	-	-
23 เม.ย. 38	-	-	- สัมภาษณ์พิเศษ นายทศพร เทพบุตร
24-25 เม.ย. 38	-	-	-
26 เม.ย. 38	-	-	- บทวิจารณ์ หน้า 2 ‘ไขข้อข้องใจผู้ว่าฯแทนจรินทร์ ไม่น่ามีปัญหาจากการถอน ส.ป.ก. 4-01’ โดยนิยม ดิวิตตานนท์
27 เม.ย. 38	ข่าวรอง หน้า 1 พาดหัวว่า “ฝ่ายค้านแฉบัญชีดำ 36 ญาติเทพเพื่อรับส.ป.ก.ไร้คุณสมบัติ”	- รายชื่อญาตินายสุเทพ เทือกสุบรรณ	-
28-29 เม.ย. 38	-	-	-

ตารางที่ 32 (ต่อ)

วันที่	ลักษณะข่าว	เอกสารสำคัญ	ข้อเขียนประเภทต่าง ๆ
30 เม.ย. 38	-	-	- รายงานพิเศษ 'สาแทรก เทือกสุบรรณ หนองน้ำสุเทพ รับ ส.ป.ก.' - แผนภาพประกอบ
1 พ.ค. 38	-	- รายละเอียดตระกูลเองจวนที่ไม่ ได้ใช้ประโยชน์จากที่ดิน	- สัมภาษณ์พิเศษนายเรน เทือกสุบรรณ น้องชายสุเทพ เทือกสุบรรณ
2 พ.ค. 38	ข่าวนำ หน้า 1 พาดหัวว่า "ถอน สิทธิโคราษฎรปวนหนัก-ผู้ว่าฯปอด เจอตอ ชู 6 ส.ส. ทิ้งเลขาฯรมต. กบฏส.ป.ก.คว่ำรัฐบาล"	-	-
3-7 พ.ค. 38	* ข่าวที่เสนอ กลายเป็นประเด็น ข่าวความขัดแย้งในพรรคร่วม รัฐบาล	-	-
8 พ.ค. 38	-	-	- รายงานพิเศษ ' ส.ป.ก.4-01 และวิกฤตการปฏิรูปที่ดินใน สังคมไทย '
9-19 พ.ค. 38	* เสนอกระแสข่าวการถอนตัว ของพรรคร่วม	-	-
20 พ.ค. 38	* เสนอข่าวยุบสภา	-	-